

מועצה אזורית חוף השרון

ישיבת מליאת המועצה מן המניין

ישיבת מליאת המועצה מן המניין מס' 30

שהתקיימה ביום ראשון (31.10.2021)

נוכחים:

מר אלי ברכה	-	ראש המועצה
מר מאיר דור	-	סגן ראש המועצה
מר ברק בן אריה	-	חבר מליאה געש
גב' תמנה שמאלי	-	חברת מליאה אודים
גב' צילי סלע	-	חברת מליאה בית הושע
מר פבלו לם	-	חבר מליאה תל יצחק
מר גילי בן יקר	-	חבר מליאה רשפון
מר שרון רומם	-	חבר מליאה כפר נטר
גב' מירב קורן	-	חברת מליאה בצרה
מר שוקי ארליך	-	חבר מליאה ארסוף
מר דני מנהיים	-	חבר מליאה ארסוף קדם
מר אנדי וולף	-	חבר מליאה חרוצים
מר בן הטה	-	חבר מליאה גליל ים
מר רון		
גב' אורטל אזולאי		
'זום': רפאל	-	ראש עיר שטוגשטט

מוזמנים:

- גב' הילה טרייבר - מזכ"ל המועצה
- גב' אורלי רזניקוב - מבקרת פנים
- עו"ד עדי סדינסקי-לוי - יועץ משפטי
- גב' רעות חזן
- גב' שרון דיין

סדר יום:

- סעיף 1 – אישור פרוטוקול מספר 29
- סעיף 2 – תב"רים
- סעיף 3 – מינוי ועדות ביקורת בכפר נטר
- סעיף 4 – מינוי רגינה פאשייב כדירקטורית בחברה למחזור מים וקולחים
- סעיף 5 – הצגת תכנית תעסוקה לאנשים עם מוגבלויות 2022
- סעיף 6 – הצגת דוחות כספיים החברה הכלכלית והחברה לתשתיות ביוב 2020
- סעיף 7 – מחיקת חובות
- סעיף 8 – פירוק החברה לתשתיות ביוב ומינוי נאמן
- סעיף 9 – אישור לעבודה נוספת
- סעיף 10 – הגדלת התקשרות עם חברת אמקול (התקנת משאבות הביוב)
- סעיף 11 – מורשי חתימה בגנים
- סעיף 12 - עדכונים

פרוטוקול

אורלי רזניקוב: אנחנו באיחור של 20 דקות אז אני מציעה שנתחיל. אנחנו מדברים על דוח הביקורת לשנת 2020. כמו שאתם רואים הביקורת מציגה שלושה דוחות. הנושא הראשון הוא טיפול המועצה בשפכי מפעלים המוזרמים למערכת הביוב. על מה אנחנו מדברים? על מדינת ישראל שגילתה שהשפכים שמוזרמים ממפעלים, ותכף נראה מה זה מפעלים,

יש בהם חומרים מזהמים שפוגעים בצנרת הביוב ובתהליך טיהור השפכים והמים המושבים. מדינת ישראל רצתה לשמור על איכות הסביבה אז היא מצאה פתרון,

שרון רומס: מדינת ישראל, לא אנחנו.

מדינת ישראל קבעה חוק שהפיל על הרשויות המקומיות שהם יטפלו בנושא. איך הם יטפלו בנושא? הראשויות המקומיות זה בעצם המועצות האזוריות כן? הן צריכות לפקח על איכות השפכים על ידי ביצוע של ניטור ולקיחת דגימות, ובהתאם לתוצאות של הדגימות- הטלת כנסות. הרעיון הוא שהמפעלים בעצם יכולים למנוע שפכים מזהמים. יש להם דרכים לטהר לבד את השפכים. כדי לעודד אותם תהיה מערכת של קנסות ומי שלא ירצה לשלם קנסות אז הוא בעצם יטהר לפני.

אלי ברכה: לעודד או להרתיע?

אורתלי רזניקוב: אותם מטבע ב-זה. מה זה מפעל? מפעל בעצם זה לא מפעל מה שאנחנו חושבים. אנחנו מדברים על מוסכים, על תחנות רחיצה, אולמות אירועים, מסעדות, קניונים, רפתות, מכבסות. זאת אומרת זה לא מפעל עתיר פועלים ולכלוך, יש גם כאלה. כמו ששרון הציגה החוק לא מדבר על קנס, הוא מדבר על פיצוי עבור הזיהום שהם עושים אבל זה בעצם קנס. ויש שני סוגי שפכים: שפכים אסורים ושפכים חריגים. יש שפכים תקינים וחוץ מזה יש אסורים ויש חריגים. עלות הבדיקה היא בהתאם לשפכים שמוציאים, יש נוסחה מסובכת, אבל בבסיס שלה היא אומר שמה שנמצא כפול כמות המים, בעצם אותו פטנט כמו בביוב- כמות המים כפול מקדם השפכים האסורים וזה הקנס פיצוי. אז מה צריך לעשות? צריך ללכת ולקחת דגימה. כל המפעלים שנמצאים ברשימה וצריך לדגום אותם מחויבים על 80 שקל עבור הדגימה, ואז אם הדגימה מכילה שפכים

שאסורים או חריגים, ויודעים את נתוני צריכת המים, אז מחשבים זה כפול זה ומוציאים חיוב. הבעיה מתחילה כשנתוני צריכת המים לא ידועים ואז בעצם אין אפשרות לחייב וכל המגדל הזה מתמוטט. המועצה לקחה על עצמה את הטיפול כשיצא החוק ובעצם הטילה את זה, זה קצת זו בתוך המועצה, כרגע זה בידיים של המהנדס, כאשר בעצם כל התהליך הזה הופרט לחברות חיצוניות. יש חברה שזכתה במכרז שהיא החברה המנהלת לניטור השפכים. מה שאתם רואים מצד שמאל זה בעצם את כל הדברים שהיא אמורה לעשות- להכין תכנית ניטור, לאשר אותה, לקבל אישורים ממשרדי הממשלה וגם לנהל באופן שוטף את כל הדבר הזה.

שרון רומם : כמה חברות כאלו ניגשו למכרז?

אורלי רזניקוב : היה לאחרונה, כמה אנשים היו במכרז האחרון? כמה חברות היו במכרז האחרון?

הילה טרייבר : שלוש. כל אלו בעצם שיש בשוק.

אורלי רזניקוב : שלוש. זכתה אותה חברה שזכתה במכרז הקודם גם והן גם מנהלים מתחתם עוד חברה נוספת שהיא המעבדה, היא זו ששולחת את הדוגם לשטח והיא זו שמפעילה את המעבדה. וכל הקונסטרוקציה הזאת בעצם מנוהלת על ידי חברות חיצוניות כאשר יש קשר עם מחלקת הגבייה שמטפלת בגבייה. אז עכשיו בודקים מה-, אני בדקתי מה נעשה בשטח. אז תכניות הניטור בעצם הוכנו רק על בסיס המידה הקיים ברישוי עסקים בלי לבדוק. למרות שבמכרז כתוב בדיוק איך צריך לבדוק אילו מפעלים קיימים במועצה מתוך הנחה שיכול להיות במועצות אחרות, לא אצלנו, שיש מפעלים, יש עסקים שאין להם רישיון עסקים ולכן זה לא מספיק לבדוק ברישוי עסקים. התכניות נעשו על בסיס מינימום הדיגומים שנדרש על פי החוק ולא עודכנו לאורך השנים בהתאם למה שנמצא בשטח. זאת אומר אם יש מפעל

שיש לו חומרים אסורים מזהמים כל הזמן, אז לא מתייחסים לזה, מתייחסים בדיוק כמו לאחד שכל דגימה שלו יוצאת פיקס. נמצא גם שקיים פער גדול מאוד בין מספר הדיגומים המתוכנן לבין מה שנעשה בפועל. אני מזכירה לכם; מה שתוכנן היה המינימום בחוק וגם זה לא בוצע. בואו נעזוב רק את 2020 שהיא הייתה שנה בעייתית בגלל הקורונה, אבל אפשר להתייחס ל-2017,2018,2019 ולראות שבעצם במוצע רק 52 אחוז מהדיגומים שתוכננו מראש לפי המינימום בוצעו בפועל. גם מבחינת נתוני צריכת המים, שאני מזכירה שהם הבסיס לחיוב, אז אנחנו רואים שבעצם למועצה לא היו נתונים, לחברה לא היו נתונים על צריכות המים של 60 אחוז מהעסקים שהיו צריכים להיות מחויבים והמשמעות היא שאי אפשר היה ולא יצא חיוב.

שרון רומס: איך זה יכול לקרות בכלל?

שוקי ארליך: למועצה אין ... המים.

אורלי רזניקוב: לא. אתה מקדים את המאוחר אבל אני אלך איתך. נתוני המים

נמצאים בידי המועצה, המועצה מחייבת ביוב על בסיס מים אז הנתונים נמצאים. יד ימין לא ידעה מה יד שמאל עושה ולא היה חיבור. זו חברה חיצונית, היא פנתה וביקשה, אף אחד לא התייחס,

הילה טרייבר: לא בדיוק. יד ימין של אותו בן אדם לא ידעה מה שמאל עושה כי

בגדול הכל נמצא במחלקת הגבייה בנתונים,

שרון רומס: כתבת שהלכתם לרישוי עסקים. לא הלכתם לא לארנונה ולא לא,

הילה טרייבר: לא, לא,

אורלי רזניקוב: שנייה. רישוי עסקים זה אילו עסקים אתה בודק. שים את זה בצד,

לא מספיק המידע שם. עכשיו אנחנו מדברים על שעשינו בדיקות, מצאנו מה חריג ועכשיו צריך לחייב. צריך נתון מים, מאיפה נתון המים? ממחלקת הגבייה.

- הילה טרייבר : עכשיו למחלקת הגבייה יש את הנתון, זה לא שיד ימין לא יודעת מיד שמאל פשוט,
- אורלי רזניקוב : אבל היא לא העבירה,
- הילה טרייבר : לא העבירה. היא העבירה את זה לגוף אחד שעושה את החישוב ביוב אבל לא העבירה את זה לגוף שעושה את החישובי ניטור שפכים.
- אורלי רזניקוב : הנקודה היא ש,
- הילה טרייבר : רגע. זה לא שהיא העבירה בכלל, היא העבירה חלק, לחלק שלא העבירה- זה לא היה,
- אורלי רזניקוב : זה לא עובד. זה לא עבד. זה לא עבד.
- הילה טרייבר : זה כאילו לא היה, היא לא שמה על זה את תשומת הלב הראויה שהייתה צריכה לשים על הגבייה הזאת בין כל הגביות שיש.
- אורלי רזניקוב : אין אפשרות, לפי החוק אין אפשרות לחיוב רטרואקטיבי לא רק שנת, אפילו תקופתי, רבעוני. אין אפשרות לחיוב רטרואקטיבי ובעצם מה שקורה פה זה שנוצר היעדר שוויוניות בין מפעלים פראיירים שהעבירו את הנתונים, כי הם פנו לאגודות. הם פנו לאגודות המים וביקשו גם את המידע משם, לא רק מהמועצה. אז פראיירים שנתנו את נתוני המים קיבלו חיוב ומי שלא העביר, בין אם הבין או בין אם סתם לא העביר- לא חויב וזה חוסר שוויוניות וזה משהו שאנחנו פה במועצה לא אוהבים.
- דובר : לא עובר טוב.
- אורלי רזניקוב : לא עובר טוב. לקחתי כדוגמא את הרפת. כדי לכמת על כמה כסף אנחנו מדברים כי מאוד קשה לדעת. יכול להיות דגימה אחת שהיא אסורה, שהיא לא טובה וחודשיים אחרי זה שתהיה דגימה טובה. קשה לקחת אבל לקחתי את הרפת כדוגמא. ב-2017, אם אתם רואים בצהוב, היה להם רק דיגום חריג, לא היה דיגום אסור, והם שילמו וחויבו ב-26,702. ב-2018 לא עשו דגימות. ב-2019 נמצאו גם דיגומים

חריגים וגם אסורים וככה גם ב-2020 אבל לא היה נתון של המים כך שהם לא חויבו. ההפסד שהערכתי אותו לפי הנתונים האלה רק מהרפת- 90,000 שקל. יש הרבה מאוד המלצות פה, מי שקרה בדוח ייראה, אני רוצה להתעכב רק על כמה שהן מאוד מהותיות בעיניי.

מירב קורן: את אומרת שאחורה אי אפשר לעשות עם זה כלום?

אורלי רזניקוב: אי אפשר חוקית. החוק עוצר את זה. אני ממליצה שייקבע מנגנון העברת נתוני צריכות המים ממחלקת הגבייה למועצה לחברה המנהלת. זה קורה, אני מכותבת לכל המיילים האלה ויש כל הזמן פינגפונג. זה לא רץ טוב אבל זה כבר קורה. הדבר הנוסף, סליחה, שאני חושבת שצריך למנות עובד. לא לקחת עובד נוסף למועצה, אחד מעובדי המועצה שיש לו איזושהי השכלה שהוא יכול להבין על מה מדובר, זו לא תורה מסיני. אני הבנתי כנראה שכל אחד יכול להיות אחראי לתחום הזה. אי אפשר שתחום יהיה מנוהל כולו על ידי חברות חיצוניות שאין לו בעל הבית פה במועצה. זה עוד לא בוצע.

שרון רומס: זה אותו נתון מים שלפי זה עושים את החיוב?

הילה טרייבר: רגע, אני אגיד משהו על ה-לא בוצע. מה שקורה זה שכרגע כל הנושא בכלל של הביוב, וזה נכנס מבחינתי-, בוא נגיד ככה, יש לזה אופציה או להיות בביוב או ברישוי עסקים. לא את זה יש לי ולא את זה יש לי. רישוי עסקים מכרז רביעי אני לא מוצאת, עכשיו זה חוזר אליי. אני מבקשת בסוף ה-זה רישיון על אוטובוס זה פחות או יותר התפקיד היחיד שעוד לא עשיתי פה. אז אני רישיון עסקים עכשיו אני ממונת רישוי עסקים כי אנחנו לא מוצאים. פשוט לא מוצאים. ניסינו לעשות את זה עם איש חיצוני וזה לא עובד. ביוב- מה שבעצם עשינו העברנו את כל נושא הביוב בעצם למה שנקרא מחלקת תשתיות בהנדסה. זאת אומרת את הועדה אנחנו מרחיבים להנדסה והרצל, שמסיים פה 40 שנה פורש וזו תהיה חתיכת היסטוריה. דרך אגב הוא

העובד האחרון שעוד יש לו פנסייה תקציבית שפורש. ובהחלפה שלו כל נושא הביוב בעצם,

- שרון רומס : זה אומר שהוא עדיין יושב על הפירות שלנו.
- הילה טרייבר : כן. חובסקי משלם אבל אנחנו מפסיקים להתראות.
- שרון רומס : הוא לא עובד אבל מקבל שכר.
- אלי ברכה : זה שונה הרבה מעכשיו?
- הילה טרייבר : מה? מה? לא, אני בדיוק סיפרתי שכשהייתי בת ארבע בערך ההורים שלי בנו בית בבית יהושוע והיו אומרים 'הרצל יגיע, הרצל יגיע' זה היה כאילו אוי ואבוי, הרצל יגיע.
- אלי ברכה : את עכשיו יכול להגיד הרצל הולך.
- הילה טרייבר : בקיצור אז זהו, בעצם לתוך תחום הביוב, בעצם לכל תחום התשתיות יהיה מחליף להרצל שייקח על עצמו גם את הניהול-על של הביוב שכרגע אין, כי אם אתם זוכרים פעם זה היה גם בתפעול, ואחר כך זה עבר לועדה, והיה דרור גורל ואיתן גורל ואנחנו עוד לא מצאנו את הבן אדם-, עכשיו גבי המהנדס. מכיוון שבסוף גם שבן אדם מגיש בקשה להיתר הוא צריך לקבל אישור של ביוב וסניטריה וגם שזה בסוף קשור לנושא של תשתיות, אז הבן אדם שיחליף את הרצל הוא יהיה הבן אדם שייקח גם את האחריות על ניטור השפכים. יכול להיות שבשלב שיהיה רישוי עסקים אנחנו נוציא את זה. למרות שבתקציב זה תחת פרק הביוב והביוב הוא כאילו משק סגור אז זה בעצם הכנסות לאותו משק. אבל כרגע זה יהיה אצל בן אדם של הרצל, אצל המחליף של התשתיות ואז אני אמנה-, ההמלצות של אורלי מקובלות כולן אבל צריך את הפרסון. אז כשאני אמצא את הבן אדם שמחליף את הרצל, או לחלופין כשאני אמצא את הבן אדם שמחליף את רישוי עסקים אני אוכל להחליט למי לשים את זה.
- אורלי רזניקוב : אז שנייה. לא כל ההמלצות של אורלי מקובלות.

- הילה טרייבר : כמעט כולן.
- אורלי רזניקוב : שנייה. אפשר להמשיך?
- מירב קורן : רציתי לשאול שאלה. את נתת פה דוגמא של רפת שפיים בלבד נכון?
- שרון רומס : כמה סך הכל עסקים יש כאלה שצריך לנטר?
- אורלי רזניקוב : אני חושב שכמה עשרות. 30 ומשהו.
- מירב קורן : יש לי את זה בדוח זה באחת הטבלאות. אני לא זוכרת.
- שרון רומס : אבל סדרי גודל.
- אורלי רזניקוב : 30-40.
- מירב קורן : זה לא נותן לך תמונה של כסף.
- אורלי רזניקוב : אוקי.
- מירב קורן : כי זה תלוי הניצול מים.
- מירב קורן : היקף.
- אורלי רזניקוב : אז ברפת,
- מירב קורן : לא, אני מנסה להבין את היקף הנזק של כזה פספוס.
- אורלי רזניקוב : אני בגדול חושבת שזה בסביבות 200-250 אלף שקל חוץ מהרפת.
- (מדברים יחד)
- צילי סלע : יש כאן שתי נקודות. יש כאן נקודה אחת של עצם קיום המדידה אוקי? וזה אחד לאחד, בעצם הכסף הזה מוחזר, גובים מהעסק עצמו אוקי? והדבר השני זה אם מזהים את החומר האסור או החרג ואז יש את החישוב הזה. לא כל אחד מפעל צריך לשלם. אם הכל בסדר אצלו אז הוא לא צריך.
- מירב קורן : ברור אבל,
- צילי סלע : מה שאני מנסה להגיד שהמספר לא אומר כאן,
- מירב קורן : אבל אם דגימה אחת כזו נותנת כזה נפח,
- הילה טרייבר : לא רגע אבל אני לך,

- אורלי רזניקוב: בסביבות בין 30-40 מפעלים ש-, שוב, אבל עשו את הרשימה רק על חשבון מי שיש לו רישוי עסקים. זאת אומרת אם יש בית קפה שאיכשהו,
- מירב קורן: אני לא חשבת שזה 90 כפול 30, הכל בסדר, אבל אני עדיין מנסה להבין את ההיקף.
- הילה טרייבר: לא וגם הרפת של ה-90 הוא חריג. כן, דרך אגב, היו שנים שכן נכנס קצת כסף, לפחות כשזה התחיל ועם הזמן זה התמסמס כי במחלקת הגבייה בעצם לא גבו את הכסף הזה שהגיע אליהם. הם פשוט לא עשו את הפעולה הזאת.
- אורלי רזניקוב: לא אבל מדובר על חיובים, לא על גבייה.
- הילה טרייבר: בסדר, לא, על חיובים. הם בעצם לא שמו על זה פוקוס. בגדול לא כל העסקים. יש לי עסקים, במשך השנים קיבלתי ערעורים מפארק המים, מהמלון,
- אורלי רזניקוב: זה פרמטר של כמות המים המנוצלת, לדוגמא מכבסות בקיבוצים זה הרבה מים, אל מול הדטרגנטים שהם מכניסים, סוגי הדטרגנטים. אם הם עומדים בתקן,
- הילה טרייבר: ואני אגיד לך עוד דבר אחד,
- מירב קורן: ויש מפעלים שלא צריכים בכלל כמו המפעל בטון.
- אורלי רזניקוב: אם זה חומר אסור אז זה ייתפס.
- הילה טרייבר: ועוד דבר אחד שגיליתי, שבשנתיים האחרונות מכיוון שבקורונה לא עבדו גני האירועים, ולא עבדו המסעדות, פארק המים, המלון. בעצם המון המון עסקים שהם היו אמורים להיות בתוך הגבייה הזאת- בכלל לא עבדו. נגיד עכשיו היה לי,
- אורלי רזניקוב: בגלל זה אמרתי להתעלם מ-2020.
- הילה טרייבר: בדיוק. לא, אבל גם ב-2019.
- אורלי רזניקוב: קחי את 2017, אין בעיה.

- הילה טרייבר : נכון. במערכה לדוגמא, היה לי עכשיו בגן אירועים בגעש איזושהי פניה ובאמת הוצאנו להם חיוב ואז הם אמרו, מירב קורן : למה 2019?
- הילה טרייבר : לא, כי זה התחיל, בעצם התחיל ב, מירב קורן : 2020.
- הילה טרייבר : בעצם בכל השנתיים האחרונות, השנה וחצי האחרונות, כמעט שנתיים, שרון רומס : 20-21.
- הילה טרייבר : 20-21 הנזק הוא הרבה הרבה יותר קטן. באמת בשנים קודמות הנזק יותר גדול.
- שוקי ארליך : הראיה שלי היא תרגיל ... מה שאת ציינת אורלי זו נקודה מאוד חשובה שלדעתי צריך להרחיב אותה בראיה של המועצה וזה איך מנהלים outsourcing. כי מה שאת אמרת עכשיו זה בדיוק קלאסיקה של איך, ש- outsourcing זה לא הפרטה ו'שגר ושכח'.
- הילה טרייבר : שוקי בדיוק הייתה לי שיחה כרגע עם עדי שאמר לי 'הילה, אני עובד בשני תאגידי מים, בכל התאגידים זה מחלקת גבייה ויועץ חיצוני ואין אף עובד שאחראי על זה'. מירב קורן : ומה הבעיה? ולמה לא?
- הילה טרייבר : שנייה, נכון. ואמרת לי שאצלנו במועצה זה לא עובד ככה. אם אין לי מעל ה- outsourcing עובד שיודע שזאת האחריות שלו- זה לא עובד. מירב קורן : זה בכל מקום עובד ככה.
- הילה טרייבר : לא אבל הוא אומר הפוך.
- שוקי ארליך : בסדר נו. ניהול בארץ זה לא דבר,
- אורלי רזניקוב : זה נורא תלוי כי זה תלוי איך מערכת התגמול ל- outsourcing כי כשזו חברה שמקבלת fixed כל חודש אותו דבר, שוקי ארליך : או, וזו הייתה ההערה הבאה שלי.

אורלי רזניקוב: זה תלוי ... ,

שוקי ארליך: זו בדיוק ההערה הבאה שלי אורית. לא ייתכן שמוציאים למכרז ולא יהיה שם ... ברורות בגלל דיגום וקנסות,

הילה טרייבר: יש, יש,

(מדברים יחד)

אורלי רזניקוב: המכרז מדהים.

הילה טרייבר: המכרז פיקס,

שוקי ארליך: ...

הילה טרייבר: ברור. שוקי בסוף,

אורלי רזניקוב: יש לך מערכת שהיא עובדת בדיוק לפי החוק, המכרז פיקס, רק שהתפעול הוא כאילו לצאת ידי חובה.

הילה טרייבר: אני אגיד לך,

אורלי רזניקוב: ויש לך פגיעה גם בהפסד כספי וגם בשיויוניות.

הילה טרייבר: אפרופו זה ב-2018-2017 מי שהיה אחראי על ניטור שפכים אם אני לא טועה היה דרור גורל ויש איתו התכתבות וזה וזה וזה. אני לא ארחיב על למה בעצם שינינו את זה. ובעצם לקחנו את כל התחום והעברנו אותו לכאילו פנימי. בשורה התחתונה זה לא משנה איזה יועץ. אנחנו כבר יודעים את זה, כל היועצים אם אין לך מישהו שהם יודעים שאחראי על זה- לא עובד. ולכן, למרות שעדי אמר לי 'תקשיבי במקומות שאני מכיר זה לא עובד', אצלנו לא צריך עובד, אצלנו צריך מישהו שיידע שזו האחריות שלו.

שוקי ארליך: אחראי, לא עובד. הכוונה אחראי.

הילה טרייבר: כן, שזה התחום שלו.

אורלי רזניקוב: שישאל שאלות. אתה יודע מה? שלא ישמע את התשובות בכלל. שישאל את השאלות וירגישו שיש פיקוח.

- אלי ברכה : זה עובד לשני הכיוונים. גם לא ליפול על העסקים איפה שלא צריך ליפול עליהם. גם בשביל הכסף.
- הילה טרייבר : וגם במחלקת גבייה לאורטל היה צריך, היא תבוא לפה למחיקות, אבל היא עושה עבודה טובה מאוד בתחום אחד ואת התחום הזה הוא הוזנח. לא מייפים את זה.
- אורלי רזניקוב : אני חושבת שאחרי שדיברתי איתה והיא הבינה פתאום-, הרי החברה שלה עובדת על בסיס אחוזים. פתאום היא הבינה שזה פלח שלם שהתפסס ואז התחיל שיתוף הפעולה. רק דבר אחר,
- שוקי ארליך : טוב. זה מראה שחשובה ביקורת.
- הילה טרייבר : נכון. אנחנו אוהבים ביקורת.
- אורלי רזניקוב : ההמלצה של המבקרת שלא התקבלה- היות ובחוק מראש כתוב שהמטרה של הכסף היא גם לשמור על טיהור המים, והיות וקולחי השרון הם אלה שמטהרים לנו את המים, אז הביקורת המליצה לשקול אפשרות להעביר חלק מהכספים שנגבים לטובת קולחי השרון.
- אלי ברכה : למה להעביר לטובתם?
- הילה טרייבר : אם אפשר להפסיק את ההקלטה.
- אורלי רזניקוב : הנה, כפי שאתם רואים סגנית המועצה דחתה את ההצעה הזאת וועדת הביקורת אימצה את עמדת מזכ"לית המועצה, שהיות ובעצם,
- הילה טרייבר : יש ביקורת ויש פרקטיקה.
- צילי סלע : אבל רגע אני רוצה להגיד משהו. אני חושבת שזה אחד הדברים שדיברנו עליהם ואני רוצה להעלות את זה כאן, לא יודעת אם לדיון אבל איזושהי הצעה.
- אורלי רזניקוב : צילי רק אני רוצה שתראי את השקף הבא אם לזה את מתכוונת, אז לזה את מדברת? את לא רואה?
- צילי סלע : כן.

אורלי רזניקוב: כן.

צילי סלע: לא יודעת אני לא מצליחה לקרוא אבל,

הילה טרייבר: זה להגדיל את הניטורים.

אורלי רזניקוב: שנייה. וועדת הביקורת אימצה את תגובת מזכ"לית המועצה שבעצם אומרת תשמעו, עכשיו אחרי הביקורת אנחנו נתקן את הכל, הכל יהיה פיקס ואז לא יהיו קנסות אבל ההוצאות שלנו יישארו ולכן אנחנו לא יכולים להתחלק בעלויות עם קולחי השרון. סליחה, בכספים. וועדת ביקורת אמרה שבנוסף לזה היא מציעה לקבוע מתווה שלפיו יוגדל מספר הניטורים בהתאם לאיכות השפכים. זאת אומרת לא ליפול על מי שכל פעם בדגימה יוצא בסדר, אלא מישהו מה שנקרא עבריין סדרתי- להגביר את הבדיקות אצלם.

צילי סלע: לא, לא רק עבריין סדרתי. קודם כל כן, אבל לא רק זה. זאת אומרת אם מישהו, אם יש חברה שיצאה לא בסדר אז נותנים שלושה חודשים-ארבעה חודשים נותנים להם להתארגן ועושים עוד הפעם דגימה.

הילה טרייבר: עשינו. תראי אני אגיד לך באמת, בתקופה שהייתי,

צילי סלע: זה היה נראה שעושים רק את מה שבתכנית העבודה.

אורלי רזניקוב: הבעיה היא שהפסקת לטפל בזה.

הילה טרייבר: בדיוק. הבעיה היא שהפסקתי לטפל בזה. בתקופה שדרור גורל ואני עבדנו על זה, אז נגיד אני יכולה לתת ממלון שפיים. הם ביקשו ממני להוריד, נתנו להם זמן לתקן, יש את המכתב שאנחנו הולכים לקראתם. הם אמרו 'אנחנו מתקינים, עושים', זה, זה, זה, לא מחפשת ל-זה.

צילי סלע: סבבה.

הילה טרייבר: חזרנו אליהם עוד הפעם ושוב היה זה. ואז אמרנו שלא. כאילו פעם שנייה, נתנו הזדמנות, פעם שנייה גובים את הכסף. זה היה פעם.

אורלי רזניקוב: אבל זה לא כל כך הגיוני שיהיה לך בתכנית ניטור שאגב, בימים אלה מוכנת החדשה. שבתכנית ניטור תהיה את אותה כמו ניטורים למישהו שלא רק שנים הוא בסדר,

צילי סלע: לא, לא, לא, לא קלטתן את מה שאני אומרת אוקי? ואני חושבת שאולי דיברנו על זה בוועדה ואני אעביר את זה עוד הפעם. יש תכנית אוקי? בתכנית יש איקס ניטורים בסדר? לזה ככה, לזה ככה, לזה ככה בסדר? עשו במהלך השנה עשו ניטור מסוים ויצא שלילי. אקסטרה על התכנית,

הילה טרייבר: ברור, זה מה שאני אומרת.

צילי סלע: אוקי.

הילה טרייבר: רגע, רגע, אני אגיד רגע משהו שעכשיו קורה. אי-אנחנו בונים עכשיו את תכנית הניטור, העסקים שמופיעים בזה זה רק עסקים של רישוי עסקים, מיותר לציין שזה לא כל העסקים שיש במועצה. ולכן הם הופנו, בעצם החברה הופנתה למחלקת הגבייה להוציא את הדוח של כל מי שמחויב עסקים. כשיהיה להם את הדוח הם יישבו אתנו, לא כל מי שיש לו עסקים מחויב בתכנית ניטור אז צריך לבדוק מי העסקים. זה בעיקר מכבסות, מסעדות, גני אירועים, רפתות, בתי מלון. גופים שיש בהם,

צילי סלע: רגע אז מישהו שאין לו רישוי עסקים והוא פועל בלי רישוי עסקים לא יעשו עליו ניטור?

שרון רומס: כן יעשו.

הילה טרייבר: לא, יעשו, בגלל זה הלכתי,

אורלי רזניקוב: לא עשו.

הילה טרייבר: לא עשו. בגלל זה הלכתי לארנונה. אלה העסקים שכאילו בעצם,

שוקי ארליך: מחויבים.

- הילה טרייבר : שמחויבים בתכנית הניטור. לא כל עסק. לדוגמא לצורך העניין גני ילדים לא מופיעים פה.
- צילי סלע : הזה נו, המפעל בטון לא מופיע פה שזה הזיה.
(מדברים יחד)
- אורלי רזניקוב : רפתות מופיעות אבל מי שנגיד מגדל עגלים הוא לא צריך כי המהות היא המקום חליבה.
- הילה טרייבר : אז בעצם אחרי התכנית נשב ונראה מי העסקים שנכנסים אליהם ואז נעבוד לפי הכללים של אורלי.
- שרון רומס : מה העלות שלנו בגביית הכסף לעומת מה שאנחנו מקבלים?
- הילה טרייבר : לא, אם נגבה 250 אלף שקל אז אנחנו נצא ברווח. זה לא עולה לנו 250 אלף שקל.
- אורלי רזניקוב : הנה יש ב-2017 ששוב, לא כל העסקים היו אבל זו הייתה שנת ההתחלה אז היה 216 אלף, כמו שאתם רואים עשו רק מחצית מהדיגומים. אז זה איפשהו נע שם,
- הילה טרייבר : תראי ב-2019 גבינו 200-, עשו 76 אחוז מהדיגומים והיה 282 אלף שקל. זאת אומרת כאילו היה חסר עוד 24 אחוז כדי להעלות את זה. אבל קודם כל 2020 באמת כאילו הייתה שנה לא מתפקדת, אבל היא לא מתפקדת לא רק אצלנו,
- אורלי רזניקוב : אבל בעיני זה לא הכסף.
רגע.
- הילה טרייבר : רגע.
- אורלי רזניקוב : לי נורא מפריע החוסר שוויוניות.
- הילה טרייבר : לא, רגע, רגע,
- מירב קורן : אני מסכימה איתך.
- הילה טרייבר : לא אבל חשוב לי להגיד למליאה שגם ההפסד של הכסף הוא לא של זה-, כי אם עשינו 76 אחוז ב-2019 אז זה לא 90 אבל אנחנו,

- צילי סלע: אני חושבת שאנחנו מפספסים פה נקודה. זה בכלל לא העניין של הכסף, זה עניין של,
- הילה טרייבר: רגע צילי. אני אומרת, שאלו על כסף אז אני אומרת את ההיבט של הכסף. העניין של ניטור שפכים מראש הוא לא היה הקטע הכספי אלא הקטע של איכות ה,
- אורלי רזניקוב: לגמרי איכות סביבה. לגמרי.
- הילה טרייבר: אז אנחנו בגלל זה, זה לא שאני אומרת אוקי, אז גבינו מספיק אז לא נטפל בזה. כמו שאמרתי המלצות הביקורת של אורלי מלבד אחת התקבלו באופן מלא, ואנחנו פועלים עם זה תוך כדי.
- אורלי רזניקוב: והמלצות וועדת הביקורת?
- הילה טרייבר: אנחנו פועלים תוך כדי. אנחנו לא מחכים למליאה כדי להתחיל לתקן את הליקויים.
- שרון רומס: שנייה אבל איך זה עובד מול שאר השותפים בקולחי השרון?
- הילה טרייבר: סליחה?
- שרון רומס: בשאר היישובים הם לא מעבירים להם?
- הילה טרייבר: לא, לא, זה לא קשור. זה גבייה שלנו של ניטור שפכים, היישובים לא מתעסקים בזה.
- שרון רומס: בתלמונד או ב,
- הילה טרייבר: מה? תלמונד? לא מעניין אותי. מה אכפת לי?
- שרון רומס: לא, השאלה אם יש איזשהו סטנדרט בקולחי השרון ואנחנו בעצם,
- אורלי רזניקוב: לא זה לא קשור לקולחי השרון. זה מוכל על המועצה. השייכות לקולחי השרון היא רק שבגלל ששפכים שלנו מגיעים אליהם, והיות ומטרת החוק היא לעזור גם-, הרי ה... של הדטרגנטים היא גם בצנרת של הביוב אבל היא גם ביכולת שלהם להתמודד עם ה-, אז זה ההקשר. עכשיו יכול להיות שתלמונד מעבירים לקולחי השרון שפכים נהדרים או שפכים מזוהמים. זה לא ענייננו.

- הילה טרייבר : ובוא נגיד ככה ; את מי אני אשאל? את קולחי השרון?
 שרון רומס : לא.
 שוקי ארליך : לא מתחייבים. החוק לא מחייב.
 הילה טרייבר : בדיוק.
 מירב קורן : כמה דברים. א' - בעיניי 300-400 אלף שקל זה לא מעט כסף, אבל גם אם אני אסתכל על שאר הדברים שאותי מטרידים, איך אנחנו יודעים מה קרה למה ששפכו? מי מנטר איפה זה נמצא? איזה נזק זה עשה לסביבה? יש הרי חומרים,
 אורלי רזניקוב : זה מגיע לקולחי השרון כל השפכים שלנו והם מתמודדים עם זה.
 מירב קורן : כל הביוב?
 הילה טרייבר : כן, כל הביוב זה רק משם. הרי זה צריכות המים.
 אלי ברכה : אבל יש לי דוגמא,
 מירב קורן : אני אומרת מי ששופך לתוך הביוב,
 הילה טרייבר : לא אבל את זה אני לא יכולה לבדוק.
 אלי ברכה : אז יש לי דוגמא בשבילך ממה שקורה בכפר נטר נתניה. כל אזור התעשייה יכין של נתניה, יש כנראה את מערכת הביוב שעובדת יש גם מי נגר עילי שמורכבים גם מביוב, אנחנו מריחים, שזורם שם במערכות הנגר העילי, מגיע לצנרת שעוברת ליד המסילה ליד כפר נטר וכל האזור מסריח. ובסוף זה מגיע גם לים. שוחים בחוף פולג.
 הילה טרייבר : מירב, כל הניטורים נעשים בביוב. זאת אומרת כל מה שלא מגיע לביוב אין לנו בכלל יכולת לבדוק את זה.
 אורלי רזניקוב : המנטר מגיע לשטח, פותח את הביוב ומוציא מתוך הביוב את הדגימה.
 מירב קורן : זאת אומרת שאם אני עברייין צמרת אז אני בכלל לא טורח להכניס את זה לביוב.
 הילה טרייבר : נכון אבל רוב העסקים,

(מדברים יחד)

אורלי רזניקוב: לא, לא, מירב אתה לא צריך, אתה פשוט יכול לא לאפשר לדוגם לפתוח את הביוב ויש כאלה. אחת מההמלצות היא לפעול במקרים כאלה. יש לנו אחד כזה שהתמודדו איתו. אבל בעיקרון אם אתה עברייך אז אתה פשוט יכול לא לתת לדוגם, זה שטח פרטי, אתה יכול לא לתת לו להיכנס.

הילה טרייבר: אבל עזבי, זאת לא הבעיה.

אורלי רזניקוב: לא, זו לא הבעיה.

הילה טרייבר: הבעיה היא, מה שאת מדברת זה על אנשים שבכלל לא שמים לביוב אבל אז יש ריח של ביוב ואז אפשר לפעול בזה לפי חוקי עזר אחרים. הרעיון הוא מה מזהם את הביוב. זה ה-זה. קצת אמירה מצחיקה,

מירב קורן: שלא לדבר על זה שמה שאורלי אומרת הוא נכון. הכי כואב שמי שבסדר משלם הכי הרבה.

אלי ברכה: מכיוון שאת מתעניינת בתחום האפור הזה של העבריינות, יש כאלה שפשוט מגיעים עם משאית ביוב בשטחים הפתוחים, פותחים את צינור הביוב, פותחים את המכסה של הביוב ופשוט שופכים את המשאית ישר לתוך ה-זה וגומרים עניין.

מאיר דור: זה קרה בשטח בבני ציון לפני שבועיים.

הילה טרייבר: מזעזע.

אלי ברכה: אני רואה אותם באמצע,

הילה טרייבר: קיבלנו את ההמלצות ברובן.

אורלי רזניקוב: אוקי. בכלל השנה אני עוסקת רק במה שמתחת לפני השטח וזה גם העניין הזה של הגנת הפרטיות ומאגרי מידע. היה לנו לא מזמן את הסיפור הזה של הילל יפה שפרצו אליו,

הילה טרייבר: היה בלב השרון, היה בהרצליה.

אורלי רזניקוב: הנה, יש לי קצת פה- הוד השרון,

הילה טרייבר : יש באטרף.

אורלי רזניקוב : חוף אשקלון. היו פריצות. ובעצם הבסיס החוקי הוא מאוד משולב. זאת אומרת מה שקורה זה שככל שמשתמשים במועצה יותר ויותר, בכלל בעסקים ביותר ויותר מחשוב, וככל שרמת הרגישות של המידע עולה אז אנחנו צריכים לשמור על המידע הזה יותר ויותר. זה מאגד את ה-, מבחינה חוקית מתבסס על חוק יסוד כבוד האדם וחירותו שכל אדם זכאי לפרטיות ולחוק הגנת הפרטיות תקנות. אנחנו כמועצה מחויבים לשמור על מאגרי המידע, בעצם על מידע על התושבים שלנו. ויש לנו נתוני מטופלים של הרווחה, ונתוני קטינים של החינוך, ושל השירות הפסיכולוגי ובגבייה נתוני תושבים, משאבי אנוש. כל הנתונים על העבודים אני לא בדקתי את הוועדים המקומיים אבל הנקודה היא שיש פה הרבה מאוד מידע.

מירב קורן : את כתבת בקטן משהו קריטי מאוד.

אורלי רזניקוב : שלא בדקתי את הוועדים?

מירב קורן : כי שם זה ממש חגיגה.

הילה טרייבר : גם פה.

אורלי רזניקוב : גם פה.

מירב קורן : מאוד מרגיע.

שרון רומס : לא אבל אני ... באי וודאות מה מותר ומה אסור.

הילה טרייבר : רגע, רגע.

אורלי רזניקוב : לא. אני לא בדקתי כי לא יכולתי, כאן אני עושה למועצה ... לבדיקה ואין לי את האפשרות לכולם. אני רק מציינת את זה בגלל שאני מודעת לזה שזה שם עוד יותר קטסטרופה. מי שקרא את הדוח ראה את הממצאים. המצגת הזאת היא נכנסת לפרוטוקול המליאה, היא עולה לאתר המועצה ואני מאוד פחדתי לכתוב במצגת את הממצאים, שמא איזה האקר,

- שוקי ארליך : נכון.
- אורלי רזניקוב : אני מודעת לזה שאנחנו סוציו-אקונומי גבוה, אני מודעת לזה שדווקא בסוציו-אקונומי גבוה יש אנשים מפורסמים, עשירים וכדומה שמן הסתם אולי,
- שוקי ארליך : סליחה, אי אפשר להטיל סיווג על החומר שעולה בישיבות המועצה?
כי זה באמת חומר,
- אורלי רזניקוב : לא, לא,
(מדברים יחד)
- שוקי ארליך : לא, לא מאגרי המידע, הביקורת על מאגרי המידע צריכה להיות מסווגת.
- הילה טרייבר : לא, לא,
אורלי רזניקוב : אתה קיבלת אותה, בפניך היא לא חסויה. אתה ראית את הדוח, הדוח עצמו לא חסוי ומי שיבקש הוא יקבל אותו.
- הילה טרייבר : מה שעולה למליאה-, שוקי אל תשכח שהמליאה פתוחה לציבור.
- שוקי ארליך : לא בסדר, השאלה היא אם אי אפשר להוציא איזה סייג לסיווג באתר כדי,
- אורלי רזניקוב : לא, לא,
עו"ד עדי סדינסקי-לוי : אם יש מניעה חוקית אתה יכול לעשות את זה אבל כאן אין מניעה חוקית אז זה בעיה.
- אורלי רזניקוב : אני פשוט פחדתי.
- שוקי ארליך : לא, את צודקת.
- אורלי רזניקוב : תראו, אתם רואים את ה-איקסים? אדום זה לא בסדר, כחול זה בסדר, תראו לבד. יש את כל הנושאים שבדקתי- אם זה רישום מאגרי מידע, אם זה מינוי אנשים במועצה שאחראיים על התחום הזה שזה לא קיים, אבטחת התקשרות ואבטחת מידע, פיקוח על מאגרי מידע. יש לנו הרבה מאגרי מידע שנמצאים במיקור חוץ והאחריות החוקית

שלנו היא לבדוק אותה. שמירת סודיות המידע, הדרכות לעובדים, אבטחה פיזית זה ניהול הרשאות, תיעוד של אירועים. הכל מופיע בדוח מי שרוצה לראות, בדיוק איפה הניואנסים אני לא רציתי להכניס במצגת הזאת. תסמכו עליי, המצב לא טוב. זאת הדוגמא. לימדו אותי שאם אתה רוצה לדעת האם המערכת שבה אתה חי היא מספיק מוגנת אז תנסה לגלוש לאתר של נשיא איראן. אם אתה מצליח לגלוש לאתר של נשיא איראן זה אומר שגם האיראנים יכולים להיכנס למחשבים שלנו אם הם רק יתאמצו. זו תמונה מהמסך שלי. ההמלצות נמצאות בדוח, וועדת הביקורת אימצה אותן. הילה?

מירב קורן: מה המסקנות? איפה?

הילה טרייבר: לא, היא לא כתבה,

אורי רזניקוב: אני רק רוצה להגיד שאחרי שהגשתי את הדוח ישבנו ועשינו ישיבת עבודה ממש עם חלוקת עבודה. זה היה באפריל ואני קיבלתי עדכון עכשיו שהכל נדחה לתכנית 2022.

הילה טרייבר: גם תקציבי וכאילו אין לי.

מירב קורן: אם היה לנו כסף מהגבייה של הביוב של השפכים,

הילה טרייבר: אין לנו כסף לכלום. תקף אני אעדכן אתכם במצבנו הכספי. אז גם תקציבית וגם חלק מהדברים יש לנו, בעצם עכשיו זה עבר למנמ"ר. קיבלנו עכשיו עובדת חדשה שמתעסקת בנושא המחשוב שגם לא הייתה ואנחנו,

צילי סלע: לאן היא כפופה? למי היא כפופה? המחשוב למי הוא כפוף?

הילה טרייבר: מישהו חיצוני. כל המחשוב זה חיצוני.

צילי סלע: ומי מנהל את המחשוב החיצוני הזה?

הילה טרייבר: מאיר איש שלום.

אורי רזניקוב: אגף תפעול.

הילה טרייבר: אגף תפעול.

- צילי סלע: והוא מבין משהו במערכות מידע ו... אגף תפעול? לא.
- הילה טרייבר: צילי זה הכי מבין שיש לנו ברשות. אין לי מחלקה כזאת פה.
- צילי סלע: לא, לא, שנייה, אל תכעסי.
- הילה טרייבר: לא.
- צילי סלע: שנייה אוקי? אגף תפעול כן? יכול להתחיל מזבל ושפכים ו-IT זה לא אותו דבר.
- הילה טרייבר: צילי יש או חינוך, או תפעול, או הנדסה או רווחה. זה מה יש, זו המועצה. אין לי איש שמבין במחשבים.
- אורלי רזניקוב: זאת לא הבעיה.
- הילה טרייבר: כל העניין הוא שיש לי מנמ"ר שהוא מחברה חיצונית, ויש איש תפעול מחברה חיצונית ואיתם צריך לקבל את ההחלטות ולבנות את זה. מי מנהל אותו? לא תמצאי פה איש IT יותר טוב מזה. רעות, אבל היא לא תנהל את אגף המחשוב. וכרגע זה נמצא שם, זאת לא הבעיה מי מנהל את זה. צריך פשוט לתקצב את זה, לשים את זה, יש לנו,
- אורלי רזניקוב: אבל התקצוב הוא לא גבוה.
- הילה טרייבר: הוא גבוה באופן יחסי לזה שאין לנו שקל. יש לנו בתקציב רזרבה ואנחנו לא משחררים את הרזרבה. אין,
- אורלי רזניקוב: אני באמת חושבת שזה מסוג הדברים שאפשר להמשיך ככה עוד 20 שנה ולא יקרה כלום, אבל אם יקרה,
- הילה טרייבר: בסדר. ולכן תקציב 2021,
- אורלי רזניקוב: זה פיגוע בנתונים של אנשים. בחיים של אנשים.
- הילה טרייבר: תקציב 22 מתחיל עוד חודשיים וזה יחכה.
- שרון רומס: אוקי. לא הופיע בביקורת- מה ההנחיה לועדים המקומיים?
- הילה טרייבר: תראה אנחנו יצרנו קשר עם האגף במשרד הפנים, אגף הסייבר או משהו כזה והוא אמור לעשות יחד אתנו את התכנית, וכשהוא יעשה את זה יחד אתנו אנחנו ניתן הנחיה. הוא היה כבר בפגישה אצל מאיר

יחד עם דניאל האחראי עם המנמ"ר, זה כן קרה, ויהיו לנו הנחיות וניתן גם לוועדים המקומיים.

צילי סלע: ההמלצות לא כתובות מסיבה?

אורלי רזניקוב: לא, רק במצגת. בדוח ההמלצות כתובות ברחל בתך הקטנה, בוודאי.

צילי סלע: אוקי שלחתם לנו נכון?

אורלי רזניקוב: כן, כן. הייתם אמורים לדעת בעל פה כבר.

צילי סלע: לא, לא, אבל ההמלצות כתובות במסמך?

הילה טרייבר: כן.

אורלי רזניקוב: בטח. בוודאי.

צילי סלע: אני חושבת שצריך לעשות יום עיון בעניין הזה לוועדים כי זה ממש

ברמת ההפקרות.

(מדברים יחד)

הילה טרייבר: תקשיבי אנחנו נעשה יום עיון גם לעובדים, החלפת סיסמאות, איך

אתה עושה כניסה. אנחנו נטפל בזה, אנחנו צריכים בעצם מישהו

שיבוא לעשות פה את ההדרכות האלה ואז גם הועדים המקומיים

יהיו.

צילי סלע: היום החיוב של המיסים כולו נעשה פה במועצה?

הילה טרייבר: לא.

צילי סלע: יש כאלה שעדיין גובים בעצמם?

הילה טרייבר: כן, בטח.

דובר: יש יישובים שעדיין, כן.

צילי סלע: אוי כרטיסי אשראי ... איזה פחד.

אורלי רזניקוב: דוח קצר- השימוש באומדנים ... המכרזים. כמו שאתם יודעים זה

אחד הכלים היחידים שיש במכרזים ואני עשיתי אותו בעקבות

הערות בוועדת מכרזים שהעלו תהיות לגבי הדיוק של האומדנים.

בעצם מה שעשיתי, לקחתי את כל המכרזים במשך השנתיים

האחרונות ובדקתי. מה שבצהוב זה מכרזים שהאומדן בהם היה מעל או מתחת, סליחה ההצעות, היו מעל או מתחת 25 אחוז מעל או מתחת לאומדן. ובדקתי פרטני מה קרה בכל אחד ואיך זה עבר. לא מצאתי ליקויים מהותיים, היו הסברים מאוד הגיוניים לכל מקרה. צריך להבין שאומדן זה איזושהי הערכה שלא תמיד יכול להיות מדויקת. ובאמת היו כמה מקרים בתוך הדוח שמהם היה אפשר להתקדם ולטייב את העבודה ואלו ההמלצות. זהו.

שרון רומם: זה כאילו היה קונסיסטנטי או שנגיד בתחומים מסוימים או

בסכומים מסוימים היו סטיות יותר גדולות?

אורלי רזניקוב: לא, לא מצאתי איזושהי חוקיות. לא. זה היה ממש, אתה יכול לראות

את זה, הדוח פורט כל מכרז מה חרג בו והיו הסברים ממש הגיוניים ובדקתי מכל הכיוונים. אבל יש שם המלצות שבכל זאת עוזרת, זה מעקב תיקון ליקויים שאני מציגה לכם בכל שנה. אני מזכירה לכם שתיקון הליקויים הוא לא אחריותי, הוא באחריות של הילה. 2009, 2010, 2011, 2014 בוצעו במלואם. 2013, 2014 עוד יש כמה בתהליך. כנ"ל בשאר השנים. יש התקדמות אבל איטית. ניהול נכסי המועצה הסתיים כמו שאתם רואים. זהו, אפשר להמשיך.

שרון רומם: אני שאלתי בזמנו בפורום הפנימי לגבי הנושא הראשון.

אורלי רזניקוב: של הניטור?

שרון רומם: כן. שהיו שלוש חברות במכרז. זה שזה,

אורלי רזניקוב: המכרז התקיים עכשיו. זה לא בעקבות,

שרון רומם: לא אבל אני אומר שזה שזו אותה חברה שעובדת עם מעיינות השרון

זו לא פונקציה שיכולה להשפיע עלינו בעניין הזה?

הילה טרייבר: לא. זה לא רלוונטי.

אורלי רזניקוב: למכרז? לא. אני ביקשתי שבתהליך של ההסדר ניגוד עניינים שיהיה

שם דגש יותר גדול, אבל לפסול אותם ממכרז לא הייתה סיבה. גם

היה לי דיון על זה עם אורלי שהיא גם יו"ר וועדת ביקורת וגם בועדת מכרזים והיא שאלה אותי למה בעצם אני לא המלצתי לפסול אותם במכרז הזה לאור הממצאים. ואני חושבת שהממצאים הם חמורים אבל הבעייתיות היא בדיוק מה שדיברנו. זה שאין להם עם מי לעבוד. הוא אמר לי- אני פונה ואף אחד לא עונה לי, אין עם מי לעבוד. וכש... כזה מצב אז באופן טבעי הוא מתנהל כמו שהוא מתנהל. אני לא חושבת שזה עושה אותם חברה לא טובה, זו חברה פשוט נורמלית.

שרון רומם : לא, אני בכלל מדבר על זה שהם במצב שהם נותנים שירות, אורלי רזניקוב : היום, מחר מעיינות השרון יעשו מכרז ומישהו אחר יזכה. יש מעט מאוד חברות. אבל זה צריך להיות In the back of our minds לזכור שהחברה הזאת עובדת גם עם מעיינות השרון. צריך להיות מודעים לזה ואף אחד לא ידע את זה פה עד הביקורת. רק רגע, ההצעת ההחלטה היא שהמליאה מאמצת את המלצות וועדת הביקורת, תמנה, במלואן או שאתם רוצים משהו אחר.

הילה טרייבר : במלואן למעט, (מדברים יחד) אורלי רזניקוב : לא, ... שלך. הילה טרייבר : את וועדות הביקורת. אוקי. אורלי רזניקוב : כן. פה אחד? צילי סלע : כן. הילה טרייבר : פה אחד. אורלי רזניקוב : אוקי. אפשר לעבור למליאה הרגילה. הילה טרייבר : עכשיו אנחנו במליאה רגילה. שרון רומם : אבל לגבי הנושא הזה של הועדים זה משהו שצריך ... את התמימות. כאילו זה היה עוד מחלקה פה. אורלי רזניקוב : הועדים והמחשוב?

- שרון רומס : כן.
- הילה טרייבר : אבל שרון זה עבר את אורלי. עכשיו אני כשיהיו לי הדרכות אני אוכל לעשות גם לועדים. זה באותה תכיפות בועדים וגם פה במחלקת גבייה. באותה זה-, במיוחד עם העבודה מהבית והכל. זה ברור. אבל אין מה לטפל בועד אם אין לי את ההדרכה. כשיהיו הדרכות אז יהיו גם לועדים.
- שרון רומס : רגע. לא דיברתי עם מירב אבל אני מניח שזה לא רק עניין טכני אלא זה עניין של הבנה,
- אורלי רזניקוב : זה בעיקר עניין של הבנה. עובד,
- הילה טרייבר : שרון זו אותה הבנה לעובדים פה. עובדים מביאים לי שאני אחבר להם חיבור מהבית למחשב של הבן שלהם עם משחקים של פורטנייט. זה בדיוק אותו דבר. אותה הבהרה פה ובוועדים.
- אורלי רזניקוב : אתה לא יכול לכפות על העובדים נגיד עניין של סמאות. חלק מהעובדים רושמים את הסיסמה פה.
- שרון רומס : 1234?
- אורלי רזניקוב : אם הוא לא יבין את המשמעות, אם אתה לא תגייס אותו ברמת ההבנה- לא יעזור כלום. זה ימשיך. וגם עם הועדים. זאת אומרת צריך המון הדרכות והדרכות טובות כדי שאנשים יבינו. Once הם יבינו- פטרת את הבעיה כי טכנית זה פשוט.
- מירב קורן : שאלה סתם להבין. אין איזשהו גוף ממשלתי ש,
- הילה טרייבר : יש. אגף הסייבר במשרד הפנים שאיתו יצרנו קשר.
- מירב קורן : לא, לא, שמוציא מדריך.
- הילה טרייבר : אגף הסייבר לא מוציא מדריך, הוא נותן לנו המלצות ואנחנו צריכים לבחור מדריך, לעשות הצעת מחיר וזה.
- אורלי רזניקוב : יש המון חומר כתוב באגף הסייבר. המון.
- מירב קורן : אוקי.

- אורלי רזניקוב: את יכולה לשלוח את זה לוועדים, אפשר.
- הילה טרייבר: זה סתם.
- אורלי רזניקוב: זה ספרים.
- הילה טרייבר: אף אחד לא יקרא את זה. תקשיבו בסוף זה לקחת תחום שכמו נגישות- אתה עושה פה הדרכות, אתה קורא להם, אתה מלמד אותם, מסביר את העיקרון, מסביר את ההיגיון, חלק מהאנשים קולטים וחלק מתעלמים מזה ואז כל הזמן זה סנקציות וכאלה. אבל זה ברור שזה צריך להתחיל, וזה גם מה שאמרתי לאורלי. בהדרכה ראשונה קודם כל בעיניי במועצה, למנהלי אגפים שיבינו. כי אחרת בסוף אני צריכה שמישהו באגף יפקח על העובדים שלו.
- צילי סלע: צריך גם לעבד את זה בשבילם. אי אפשר לתת להם חומר, ברור, לקרוא חומר, ברור. הם גם לא יקראו אותו.
- צילי סלע: נכון.
- מירב קורן: מה שמטריד זה שבניגוד לפה בוועדים הרבה אנשים עובדים בהתנדבות כמובן, כמעט כולם, ואז מתחברים לממשק פרטי על מידע ציבורי שהוא לא בהכרח מוגן כמו שצריך וזו חשיפה שאני לא יודעת איך אפשר לפתור.
- אורלי רזניקוב: תראי גם כשאתה עובד עם מחשב של הרשות ואתה הולך הביתה ואתה עובד מהבית כי המדינה אמרה לעבוד מהבית,
- מירב קורן: לא אבל לפחות במקרה הזה את יכולה לדרוש מבן אדם איך להתנהל בתוך מחשב של הרשות.
- אורלי רזניקוב: אבל חלק מהבעייתיות היא שצריך בוויי פיי של הבית שתהיה סיסמא שהיא לא סיסמת הבסיס 1234. ואת הדברים האלה צריך להכניס בהדרכה.
- הילה טרייבר: תראו המדינה אמרה לעבוד מהבית, מצד שני לא לכל האנשים היה לפטופ אז הביאו לנו אנשים פרטיים. אנחנו קיבלנו החלטה שעכשיו

- כשיש מחשב חדש אנחנו קונים יותר ניידים, רק ניידים, באותה עלות
 כדי שאם תהיה עוד הפעם קורונה ונצטרך לשלוח עובדים הביתה,
 מירב קורן: אם, אם,
- לא כי כבר לא זה, על יום אחד בשבוע אני לא- זה, אבל עבדו כולם
 מהבית ולא היה לי מה לתת להם. ואז אנשים התחברו על המחשב של
 הילד וזה בעייתי. אז זאת ההחלטה אי שקיבלנו וב' בסוף זה עניין
 שהעובד צריך להבין שזה לטובתו.
 מירב קורן: איך הוא יבין שזה לטובתו?
 הילה טרייבר: בהדרכות.
 מירב קורן: מה האינסנטיב?
 אורלי רזניקוב: גם בבית אתה לא רוצה שייכנסו לך למחשב,
 הילה טרייבר: כזה מירב. בעיקר להבהיל אותם. זה יהיה המסר.
 אורלי רזניקוב: לא אבל זה באמת מפחיד.
 הילה טרייבר: תפחדו. נכון, תפחדו.
 אלי ברכה: אם ייכנסו למועצה יכול להיות שיגיעו אליו הביתה גם לחשבונות
 שלו.
 צילי סלע: מה זאת אומרת? מה השאלה?
 הילה טרייבר: איך תגרמי לעובד לשנות את הוויי פיי.
 צילי סלע: מה זאת אומרת? איזו שאלה? זה ברור, אנשים לא יודעים. אתה
 פותח להם את הראש והם יודעים שאת הוויי פיי אתה לא יכול
 להשאיר את זה על admin, או ה-666 שזה ה-default.
 הילה טרייבר: זה נחמד שזה ברור לך, זה לא כזה ברור.
 צילי סלע: לא אבל אנשים לא יודעים איך לעשות את זה.
 הילה טרייבר: רגע,
 צילי סלע: בפרקטיקה לא יודעים.

הילה טרייבר : גם אלה שיודעים. שבוע שעבר סיימנו העסקה עם עובד שנסע 180 קמ"ש בכביש של 40. הוא גם יודע שזה לא סביר אבל הוא נראה לו הגיוני. הוא אומר אז מה, זה עניינך? עם רכב של הרשות.

צילי סלע : ברור שזה עניינך אם זה עם רכב של הרשות.

הילה טרייבר : תאורטית לא.

צילי סלע : למה?

הילה טרייבר : כי זה לא בזמן העבודה.

צילי סלע : זה לא משנה.

הילה טרייבר : זה כן כי בכלל אסור היה לי לראות את זה. בשעות אחר הצהריים אסור לי

צילי סלע : אני לא יודעת מאיפה את מביאה את החוקים האלה.

הילה טרייבר : מחוקי מגזר ציבורי. היועמ"ש יכול לעזור לך. בקיצור אז זהו, בואו נעשה מליאה רגילה.

סעיף 1 – אישור פרוטוקול מספר 29

הילה טרייבר : פרוטוקולים שלחנו לכם רק היום אז אנחנו לא נתעכב עליהם בגדול.

סעיף 2 – תב"רים

הילה טרייבר : תב"רים- יש לנו תב"ר אחד. אנחנו רוצים להשלים את הכביש ב-הר-סוף-קדם, 100 אלף שקל מהיטלי סלילה. אני רק אגיד שהיטלי סלילה זה משהו שאין לנו קרן מאוד גדולה שלו אבל התחלנו לגבות היטלי סלילה. יש גם את ההמשך של הכביש בעצם. בהיטלי סלילה אפשר לעשות רק סלילה של כבישים, זה לא משהו שאפשר לעשות ממנו פיתוח.

צילי סלע : מאיפה הכסף שנמצא בהיטלי סלילה?

הילה טרייבר : נגיד גבינו מ'אשדר' היטל סלילה ונשאר או מגופים כאלה שאתה כן

גובה מהם היטלי סלילה. אין הרבה כסף בקופה הזאת אבל אנחנו, זה לא קשור לקופת ההשבחה וזה לא כסף שאיתו אנחנו יכולים נגיד לא להכניס לתקציב ולא לתת לועדים לשימוש של תשתיות וכולי. זה מאוד מאוד צבוע.

- שרון רומס : רגע ומבחינת תכנונית זה כביש סטטוטורי?
אלי ברכה : זה פחות או יותר הדבר היחידי- לחדש כביש קיים.
הילה טרייבר : כנראה נצטרך פחות, אישרנו 100 ובהערכת המחיר זה 50 אבל לא ברור. זה מה שנשאר לנו כרגע.
שרון רומס : ... נהפוך הוא.
הילה טרייבר : רגע אפשר לאשר את זה פה אחד?
שרון רומס : אם דני יחייב,
(מדברים יחד)
אלי ברכה : דני לא מוכן שמפלים את הר-סוף וקדם לטובה.
שרון רומס : לא, אני רוצה שזה יהיה כביש סטטוטורי שלא יצטרכו להרוס עוד הפעם ולבנות מחדש.
הילה טרייבר : זה לא שטח גדול.

סעיף 4 – מינוי רגינה פאשייב כדירקטורית בחברה למחזור מים וקולחים

- הילה טרייבר : טוב. שרון שאל שאלה-, רגינה לחברה למחזור מים וקולחין. חסר לנו כמו שאתם יודעים דירקטור אחד, עד שאנחנו נאזן את החברה הזאת הנשמה תצא. אישרנו את צחי חודניק לנציג ציבור מהעובדים,
שרון רומס : עד עכשיו הוא לא יודע את זה את יודעת.
הילה טרייבר : מה? לא, כי עוד לא אישור אותו.
שרון רומס : ...
הילה טרייבר : אבל לא אישרו אותו ואני מסבירה למה לא אישרו אותו. לא אישרו אותו כי הם רוצים שיהיה עובד רשות וזו חייבת להיות אישה. עד

עכשיו רגינה, בגלל שהגזברות טיפלה בתיק, לא יכולנו שרגינה תהיה חברת דירקטוריון. עכשיו הפרדנו את הניהול ורגינה חוזרת להיות חברת דירקטוריון, מבקשים שהיא תהיה חברת דירקטוריון בחברה למחזור. וכשהם יאשרו נוכל לאשר את צחי אוקי? אפשר?
מירב קורן: כן. אוקי. אין התנגדות. וגם רגינה מצוינת. אני עושה דברים קטנים ואז נלך אל ה-זה.

סעיף 9 – אישור לעבודה נוספת

הילה טרייבר: אישור לעבודה נוספת- מהנדס המועצה מבקש ובמסגרת החוק זה ניתן לו, הוא מרצה במכללה קורס קצר עד ארבע שעות בשבוע אחרי שעות העבודה. הוא צריך אישור לפי חוזה הבכירים שנאשר לו את זה.
אפשר לאשר לו?

צילי סלע: כן אבל איפה זה רשום פה? מי זה?

הילה טרייבר: גבי פל. זה אישור עבודה נוספת. בכוונה לא שלחתי כי זה לא משהו ש, שרון רומם: עדכונים. כללי.

הילה טרייבר: לא, זה צריך אישור אז-, טוב. כמה דברים, עוד משהו קטן בואו נראה.

סעיף 3 – מינוי ועדות ביקורת בכפר נטר

הילה טרייבר: ועדת ביקורת בכפר נטר. אנחנו מבקשים להגדיל ועדות ביקורת, במליאה הקודמת אישרנו בבצרה ועכשיו אנחנו מאשרים בכפר נטר. אבי הוברמן, איציק לביא ואמנון מואב. שלושה חברי ועדת ביקורת, אולי עד סוף הקדנציה יהיו לנו מכל היישובים. אז ועדת ביקורת בכפר נטר.

פבלו לס: זו הודעה די מינורית מה שהם עושים פה.

הילה טרייבר: מה?

פבלו לס: הודעה די מינורית.

הילה טרייבר : די. בקיצור אפשר לאשר?

צילי סלע : כן.

הילה טרייבר : אז מינוי ועדת ביקורת.

סעיף 6 – הצגת דוחות כספיים החברה הכלכלית והחברה לתשתיות ביוב 2020

הילה טרייבר : הצגת דוחות כספיים של החברה לתשתיות ביוב והחברה הכלכלית.

זה דוחות אפס, החברות לא פעילות. אנחנו ממשיכים משנה לשנה, אין שינוי בדוחות. החברה לתשתיות לביוב, תכף עדי תהיה-, סוף סוף יהיה אפשר לעשות עליה פירוק וזה הנושא אחרי זה. אין פעילות בעצם, הפעילות היא אפס ואנחנו רק צריכים לדאוג לפרק אותה. את החברה הכלכלית כמו שאתם יודעים אנחנו משאירים קיימת, לאחרונה אושר התקנון שלה סוף סוף במשרד הפנים. בעצם הדוח הוא דוח-, אנחנו משאירים אותה בעצם מוקפאת למקרה שנמצא מה לעשות עם הפעילות שם. אני ניסיתי לקבוע פגישה באיזו מועצה שהחברה הכלכלית שלה שמעתי שהיא עושה הרבה דברים מעניינים כדי ללכת ללמוד, אולי נחזור עם איזה רעיון מעניין לסיפור. אבל כרגע זה הדוחות הכספיים ואנחנו רק צריכים לאשר. תקראי לאורטל.

אלי ברכה : אני מזכיר לכם שלפני איזה שנתיים הם שלחו אותנו ללמוד על

הניסים והנפלאות שעושה החברה הכלכלית של רעננה. אז בטלפון השני הבנו שהם בחוב של 150 מיליון שקל.

הם עשו באמת ניסים ונפלאות.

הילה טרייבר : עד שאורטל תבוא עדי תיתן לכם הסבר על הפירוק של החברה

לתשתיות, מה שניסינו כבר מזמן לעשות.

עו"ד עדי סדינסקי-לוי : טוב במילה וחצי. למועצה היו שני תאגידיים שהיו אמורים

להתפרק לפני הרבה מאוד זמן- עמותה והחברה לתשתיות ביוב.

העמותה פורקה אחרי תהליך מאוד ארוך והחברה לתשתיות- עכשיו

אנחנו יכולים לפרק אותה בגלל שהוגשה לפני שלושת רבעי שנה

תביעה כנגד המועצה וכנגד החברה לתשתיות על משהו פרה היסטורי. עכשיו משהתביעה הוסרה כנגד החברה לתשתיות אפשר להיכנס להליך הפירוק. אז אנחנו מבקשים מכם שתי החלטות- ההחלטה הראשונה לאשר פירוק האסיפה הכללית של החברה בצעד מסכימים על התחלת תהליך הפירוק, בצעד שני- מינוי נאמן להליך הפירוק. וכשנסיים את תהליך כינוס נכסי החברה הרבים נבוא אליכם, ניתן לכם דוח ונמשיך.

מירב קורן : התצהיר לא נפתח פה.

(מדברים יחד)

שרון רומס : הכל זה בבעלות המועצה?

עו"ד עדי סדינסקי-לוי : ... המועצה.

הילה טרייבר : אין בחברה כלום, העברנו אותה מזמן כבר למועצה.

שרון רומס : לא מגיע ...

הילה טרייבר : לא, לא מגיע.

שרון רומס : ב- retaining.

הילה טרייבר : זה ב- retaining . זה לא הבוס שלו, לא אכפת לו. אני לא יודעת לגבי התשלום. אני סתם צחקתי. אני רק אומרת שהחברה הזאת לא קיימת, כבר הכל מזמן במועצה,

עו"ד עדי סדינסקי-לוי : פשוט מקבלים כל שנה את השובר לתשלום על חברה קיימת אז קצת ... מאושר?

אורלי רזניקוב : אני רק אגיד שההחלטה של המליאה על פירוק החברה לתשתיות התקיימה ב-2016 אז שהחינו וקיימנו,

עו"ד עדי סדינסקי-לוי : לא, הבעיה זה שברגע שלא נוקטים צד רשם החברות דורש החלטה מחודשת. בגלל זה זה ככה.

מירב קורן : זה לא כל כך נפתח התצהיר.

הילה טרייבר : איזה תצהיר?

מירב קורן : תצהיר ... של פירעון החברה לתשתיות,
עו"ד עדי סדינסקי-לוי: רק אומר שהחברה יכולה לפרוע את חובותיה הרבות עד לסיום
פירוקה.

הילה טרייבר : אין שם חובות. אין שם כלום. מאושר פה אחד? יופי.

סעיף 7 – מחיקת חובות

הילה טרייבר : אורטל- מחיקת חובות.

אורטל אזולאי : כן. אנחנו מביאים חוברות שנבחנו ונבדקו למחיקה. אני רק רוצה
לעשות תיקון מהחומר שנשלח לכם במייל לפני המליאה, הייתה טעות
סופר בתיק מס' 1, נרשם 190 אלף במקום 19 אלף. אז תיקנו את זה,
באייפדים זה מתוקן, הייתה טעות סופר.

הילה טרייבר : אורטל לפני זה סקירה קצרה אילו חובות את בעצם מוחקת.

אורטל אזולאי : מדובר על חובות ישנים מאוד. החובות שנמצאים פה הם חובות
היסטוריים משנות 96-97, חובות שמיצינו את כל הליכי האכיפה ואין
אפשרות לאכוף אותם או לגבות אותם, זה חובות שאינם ברי גבייה.
תיקים של פושטי רגל שכבר קיבלו הפטרים חלוטים ואין אפשרות
למצות הליכים נגדם.

עו"ד עדי סדינסקי-לוי : אנשים שלא אתנו יותר.

אורטל אזולאי : אנשים שלא אתנו יותר גם. ולכן אנחנו אחרי שבחנו את החובות
באופן פרטני הגענו למסקנה שצריך למחוק אותם וגם עדי היועמ"ש
עבר על החובות האלה וראה אותם, בדק אותם ולכן אנחנו מביאים
אותם בפני המליאה לאישור המליאה.

רון : כמה כסף זה סך הכל?

אורטל אזולאי : סך הכל מדובר על-, החובות הריאליים נכון להיום זה 690,333.

הילה טרייבר : אנחנו התחלנו ב, מי שזוכר את תהליך מחיקת החובות באיזה 30
מיליון.

אורטל אזולאי : נכון.

- הילה טרייבר : אז מסדרים.
- אורטל אזולאי : בשנת 2020 לא הייתה לנו מחיקה, ב-19 הייתה לנו מחיקה, ב-20 לא הייתה מחיקה ואנחנו השנה,
- אלי ברכה : מה החוב הכי צעיר שם?
- אורטל אזולאי : החוב הכי צעיר הוא בן 9 שנים לדעתי. זה החוב הכי צעיר, יש לי כאן חובות של 25 שנים, 17, 19.
- אנדי וולף : בעצם השמות הם בראשי תיבות?
- אורטל אזולאי : זה במכוון השמות שהם בראשי תיבות.
- הילה טרייבר : קיבלנו החלטה על פרטיות אז בזמנו שקיבלנו החלטה איך להציג את החובות למליאה.
- צילי סלע : רגע יש לי שאלה עקרונית ; כל פעם הנושא הזה עולה ומדברים אתנו על דברים משנת 96 ו-97. אפשר לקבל איזשהו דוח מצב של חובות שיש שהם,
- רון חצבי : לא חייבים שוטף.
- צילי סלע : כן. זאת אומרת,
- (מדברים יחד)
- צילי סלע : כי אני אומרת 96 ו-97, גמרנו את 96 ו-97 או שיש כמה שנשאר שם עוד?
- אורטל אזולאי : יש עוד כמה שנשאר, אנחנו מנסים למצות את כל הליכי האכיפה. עד שאנחנו מביאים את החוב הזה למליאה למחיקה לאישור סופי אנחנו מנסים למצות את כל ההליכים. זאת אומרת שאנחנו מנסים לפנות לבעל המניות, אנחנו מנסים לעשות חקירות אם יש נכסים לחברות האלה, אם החברות האלה לא-, כי יש חברות שהן לא פעילות 20 שנה אבל עדיין אנחנו לפעמים מבקשים חקירה כדי לראות באמת שאנחנו לא מפספסים משהו.
- הילה טרייבר : אורטל אז תני סקירה רגע על מילי.

אורטל אזולאי: מילי היא עורכת דין שעובדת אתנו בכל הנושא של מחיקת חובות. אנחנו רוצים מדי שנה בתחילת שנה דוח גיול חובות לפי שנים. אנחנו ממש בוחנים כל חוב וחוב כזה באופן פרטני, אנחנו בודקים אילו פעולות אכיפה נעשו לאילו שנים, את מי אפשר לאכוף, מי בעלי המניות, אם יש נכסים, אם הוא שוכר או בעלים. אם זה עסק ששכרו או שזה בית מגורים שהיה. רוב הנכסים כאן הם שכירויות של עסקים.

צילי סלע: ... נכון.

אורטל אזולאי: כי אחריהם יותר קשה לנו להתחקות.

צילי סלע: ובאותו הקשר, יש התייחסות שונה, אני בטוחה שכן, על חוב צעיר לעומת חוב-, איך אנחנו מונעים מחוב להגיע להיות בן 25 שנה? זאת אומרת הרי הסיכוי הולך ופוחת עם הזמן לגבות את זה.

אורטל אזולאי: ברור. יש לנו סרגל אכיפה ברור שעל פיו המחלקה עובדת והיום אנחנו לא מגיעים למצב שחוב יכול להיות יותר משבע שנים. זה לא שבע שנים, היום הנחיות היועמ"ש מדברות על שלוש שנים התיישנות דרך אגב, לא על שבע שנים כבר. אז אנחנו מאוד מאוד מקפידים ועובדים לפי סרגלי אכיפה, וגם אם אנחנו לא מצליחים במשך שלוש שנים לגבות אנחנו מוציאים את החוב הזה לתביעה. אנחנו לא מנסים לאכוף את זה בתוך המועצה, אנחנו מוציאים את זה לתביעה משפטית ששם ההתיישנות כאילו היא יותר ארוכה.

עו"ד עדי סדינסקי-לוי: צילי לשאלתך. אני רואה את זה גם ברשויות אחרות שאנחנו עובדים איתם ושחברים מתייעצים איתי עליהם. יש נגע, ולדעתי את הנאום הזה נתתי במחיקה הקודמת לפני שנתיים.

צילי סלע: יכול להיות.

עו"ד עדי סדינסקי-לוי: יש נגע בלפחות 50-60 אחוז מהרשויות במדינת ישראל של חובות משנות ה-90 ותחילת שנות האלפיים. בין המשבר הכלכלי של תחילת

שנות האלפיים לבין חילופי גברי ובין אלף ואחת סיפורים. עד ראשית העשות הנוכחי 2010 היו הרבה מאוד סיפורים כאלה. כמו שאת רואה, אני לא ראיתי 2015, מישהו אמר 2015 ואני ראיתי 2012. אולי נשלח מכתב התראה ב-2015.

אורלי רזניקוב: כן, אין כאן חובות של 2015.

בן הטה: אבל השאלה היא לא מה נמחק, מה עומד פעיל עדיין.

עו"ד עדי סדינסקי-לוי: מה זה?

בן הטה: השאלה אם יש חובות ב-2010 והלאה.

הילה טרייבר: רגע אני אגיד לך. אי-יש ובעיננו לא מספיק כי מה שקרה זה שעשינו

גבייה מאוד מאוד טובה בשנים הקודמות. פעם היינו בונים את בסיס

התקציב על ארנונה, חובות עבר ועוד זה. היום הבנייה על חובות עבר

היא מאוד מאוד קטנה כי לא נשאר כבר כמעט חובות שבאמת אפשר

לגבות. כל שנה יש מעט יחסית, אם אורטל יכולה להביא לך לפי שנים,

אורטל אזולאי: לפי שנים. אני יכולה להוציא דוחות לפי שנים.

הילה טרייבר: אין, לא נשאר לנו. אם ב-2018 גבינו איזה 5 מיליון חובות עבר, זה

הולך ומצטמצם.

אורטל אזולאי: נכון. הולך ומצטמצם.

הילה טרייבר: אין לנו כאילו כמעט חובות עבר גדולים שהם פעילים שאפשר לגבות.

זה משפיע לנו על התקציב שזה בעייתי.

אנדי וולף: מה התחדש בשנה הזאת? כלומר אנחנו גם שמענו את הדוח הקודם

שלך והחברות הללו לא היו שם. או שכן?

אורטל אזולאי: החברות הללו לא היו, זה אחרות. זה משהו אחר.

אנדי וולף: אז מה היה הסטאטוס שלהן אז?

אורטל אזולאי: הסטאטוס שלהן אז שניסינו לגבות. אם אתה תסתכל סתם במספר 1

למשל, עוד ב-2019 ניסינו לעשות פעולות. אנחנו מנסים לסחוט את

הפעולות עד הסוף עד שאנחנו אומרים זהו, אי אפשר.

- אנדי וולף: מה, יש היום בצנרת אולי עוד,
- אורטל אזולאי: בצנרת יש עוד הרבה חובות.
- אנדי וולף: ... בשנה הבאה.
- אורטל אזולאי: יש עוד הרבה חובות בצנרת. אני יכולה להגיד לך שלמשל יש הרבה חובות של חברות שהן בפשיטת רגל וב... שהגשנו תביעות חוב ואנחנו מחכים לדעת מה קורה עם זה. אני לא יכולה למחוק אותם עד שלא יתנו לי תשובה מהכונס מה קורה. ואז פתאום שולחים לי איזה צ'ק 150 שקלים ואומרים לי 'דיבידנד סופי 150 שקלים'. ואז אני קולטת את הסכום הזה במערכת וצריכה למחוק את כל השאר כי הוא קיבל הפטר חלוט. אז למעשה ככה הדברים האלה עובדים. אז יש הרבה חובות שאני בעצם ממתינה לראות גם מה יקרה איתם.
- אנדי וולף: אבל יש מגמה של צמצום?
- הילה טרייבר: אמרתי, התחלנו ב-30 מיליון.
- שרון רומס: אז כמה עכשיו?
- צילי סלע: 600 אלף.
- (מדברים יחד)
- אורטל אזולאי: אנחנו מוחקים 600 אלף. יש לנו עוד חובות, יתרות במערכת זה לא כל היתרות הן למחיקה. יש לנו בערך של 15 מיליון שקל יתרות. אני רוצה גם רגע להסביר; היו חובות שהוגדרו היסטורית כחובות מסופקים, היום אין לנו חובות מסופקים. כל החובות אנחנו מנסים לגבות אותם, מנסים לעשות הליכים בשביל שלא תהיה הגדרה כזאת של חובות מסופקים וכל החובות מה שאפשר,
- צילי סלע: סליחה, להדיוטות- מה זה חובות מסופקים?
- אורטל אזולאי: חובות מסופקים זה חובות שאינם ברי גבייה למעשה שפעם בעבר הרחוק היה איזשהו סוג חיוב כזה שהכניסו אותם לשם. אנחנו הוצאנו את כל החובות משם ואמרנו אין דבר כזה, אנחנו מנסים לגבות הכל.

שולחים הודעות, שולחים התרעות, מוציאים מכתבים, עושים מה שאפשר. ומה שאפשר לגבות אנחנו גובים ומה שאי אפשר לגבות אנחנו בודקים באופן פרטני ורואים מה נעשה ואז מביאים את זה לידיעת המליאה. זה חובות שנבחנים בפינצטה, זה מה שצריך להבין. אני יכולה להכין לכם אם תרצו גיול חובות לפי שנים שתראו.

אלי ברכה: לא, למעשה השאלה היא כמה נכנסים נניח כשאני מסתכלת במצבת,

כמה נכנסים חובות חדשים,

הילה טרייבר: לא אין, אין,

אורטל אזולאי: אין לי. חובות חדשים אין לי כמעט.

אלי ברכה: זה רק יציאה כל הזמן.

אורטל אזולאי: זה יציאה. אין לי חובות חדשים שנכנסו כי אנחנו על זה. וגם אם אני

לא מצליחה לגבות אני מעבירה לתביעות וזה בסטאטוס של תביעה

משפטית, זה לא בסטאטוס של חוב ש... למחיקה.

הילה טרייבר: תאורטית זה לחובות ישנים. על פניו כאילו היינו יכולים להביא את כל

ה-15 מיליון ולמחוק אותם.

אורטל אזולאי: נכון.

הילה טרייבר: אנחנו לא רוצים לוותר עליהם, אנחנו מנסים. מה שנקבל- נקבל. 150

שקל כפול כל כך הרבה זה גם כסף.

אורטל אזולאי: בדיוק.

אלי ברכה: רק להזכיר לכם שזו פרוצדורה מאוד מאוד קפדנית של משרד הפנים

שקובעת איך עושים את זה. זה לא בא לנו או לא בא לנו. יש

פרוצדורה,

אורטל אזולאי: יש קריטריונים מאוד ברורים. יש קריטריונים ממש מדויקים

שצריכים לעבור ולעמוד בכל הקריטריונים, יש נוהל מחיקת חובות של

משרד הפנים שאנחנו ממש צריכים לוודא שהחוב עומד בכל

הקריטריונים וכל התנאים האלה בשביל להביא,

- שרון רומס : אבל עד לשם אתם כבר ... כאילו לא שלחו מכתבים בזמן או כל הדברים האלה שפעם היו כאלה ש,
- אורטל אזולאי : בחובות הקיימים זה לא קיים. אין לי דבר כזה בחובות חדשים. היום אני רצה, מורידה קובץ חובות באופן שוטף, זה חלק מנוהל העבודה שלנו היום.
- הילה טרייבר : תכליס רשות שעובדת טוב לא אמורה להגיע לדבר הזה.
- רון חצבי : אז זה בדיוק העניין. למליאה אין הרבה מה לעשות עכשיו עם חובות מ-96.
- (מדברים יחד)
- רון חצבי : אם המליאה יכולה להתייחס למשהו זה באמת מה אנחנו עושים מהיום והלאה.
- הילה טרייבר : התהליך היום,
- רון חצבי : למנוע ולהגדיל את היכולת שלנו לגבות בעתיד.
- הילה טרייבר : אנחנו היום עושים אכיפה, טיפולים בזמן.
- אלי ברכה : זה מתחבר למה שאמרת בתחילת הישיבה הזאת שכשהועדים עוברים למועצה הגבייה היא על פי חוק. כשהם עושים את זה לבדם הועדים מפספסים.
- רון חצבי : השאלה אם אפשר להתייחס לבטוחות למשל. האם הן מספיקות, האם הן לא מספיקות?
- אורטל אזולאי : איזה בטוחות? מה זה בטוחות?
- הילה טרייבר : אין דבר כזה.
- אורטל אזולאי : מה זה בטוחות?
- רון חצבי : אז לא יודע איך קוראים לזה,
- הילה טרייבר : לא אין, אין.
- רון חצבי : אז בסדר. אז לשיטת הגבייה,
- הילה טרייבר : רגע. שיטת הגבייה היא כזאת שאנחנו שולחים חיוב. אם לא גובים את

- הכסף יוצאים לעיכולים ונכנסים-, זה מאוד מובנה.
- רון חצבי : אוקי. זה אומר שאפשר להתייחס לתהליך קדימה.
- צילי סלע : יש תהליך שונה לעסקים ולפרטי?
- הילה טרייבר : לא. רק אני אגיד לך מה, פרטי בדרך כלל אם הוא בעלים של נכס- את לא יכולה למחוק גם אם עברו 100 שנה.
- שוקי ארליך : לא, הבעיה היא השוכרים.
- הילה טרייבר : הבעיה היא שוכרים.
- (מדברים יחד)
- הילה טרייבר : בעלים של נכס לא יכול להגיע למחיקה.
- צילי סלע : ואז מה זה אומר? שנשאר לו חוב לעולם ועד?
- הילה טרייבר : ואז נשאר לו חוב, והוא בריביות ואי אפשר למחוק לו חוב גם אם יש עליו התיישנות.
- אורטל אזולאי : נכון. ביום שהוא יבוא לממש את הנכס או לבקש אישור לרישום זכויות אנחנו נדרוש את החוב.
- צילי סלע : הרוב פה שכירות באמת.
- שוקי ארליך : הבעיה היא שכירות. השאלה אם יש לנו מערכת טובה לזיהוי הזוכר ומעקב אחריו. כי הבעיה היא,
- אורטל אזולאי : אין לך אפשרות כזאת.
- שוקי ארליך : ... לשאול את השאלה.
- הילה טרייבר : רגע אני אגיד משהו על זה. אם בעל הנחלה מבין את זה הוא בעצם ייתן לשוכר להיות הנישום שלו ואז בעל הנחלה נקי מהדבר הזה. יש מקומות שבעלי הנחלה לוקחים על עצמם את החוב, השוכר הולך ואז הוא אומר לי 'אבל הוא הלך' ואין לי מה לעשות. כאילו אם לא העבירו לו את חוזה השכירות איתנו אז הוא תקוע עם החוב הזה ולו אני לא יכולה לעשות מחיקה והוא בעל הנחלה. זו המורכבות בדבר הזה. אם זה השוכר והשוכר נעלם אז אני יכולה לרדוף אחרי השוכר אבל לא

- כולם. חלקם גובים את הארנונה והוא הנישום.
- פבלו לס : יש לי שאלה יותר סטטיסטית. בחמש השנים האחרונות אנחנו מחקנו לא מעט, כל שנה סכומים כאלה או אחרים. אז כדאי לדעת קודם כל כמה מחקנו, ויכול להיות שהגורל שלנו הוא כזה שכל שנה נצטרך למחוק איקס כסף בפרישה כזאת או אחרת על פי החור הישן.
- הילה טרייבר : כנראה. נכון.
- פבלו לס : ואני מציע שניקח את זה בחשבון גם מבחינת הכנת התקציבים שנדע, הילה טרייבר : לא זה לא רלוונטי, לא נכנסים לתקציב.
- פבלו לס : אבל זה כסף שלא יהיה,
- הילה טרייבר : זה לא נכנס.
- אורטל אזולאי : הוא לא נלקח בחשבון מלכתחילה.
- צילי סלע : לא, את מדברת על החוב הישן אבל את לוקחת היום את הארנונה. (מדברים יחד)
- פבלו לס : צריך, איך אומרים? מסודר שאנחנו מוחקים,
- הילה טרייבר : רגע פבלו, אנחנו בתהליך מסודר. זה בדיוק התהליך שאנחנו עושים חמש שנים, זה לא נלקח אף פעם בבסיס התקציב כי את בסיס התקציב אנחנו עושים על זה ועוד הערכה של חובות שאפשר לגבות שהם מהשנים האחרונות, לא מ-30 שנה. אז זה לא נכנס בכלל לבסיס התקציב, מעולם החובות האלו לא היו חלק ממנו. אם היינו מכניסים היינו יכולים לתקצב את זה בעוד 15 מיליון.
- מירב קורן : אבל אם לוקחים את כל התשלומים שלא שולמו, כמה הם באחוזים שנתית מהסכומים שהיו צריכים לגבות?
- הילה טרייבר : אי אפשר לדעת.
- מירב קורן : סדרי גודל.
- הילה טרייבר : את לא יודעת. מה, ה-30 מיליון האלה?
- מירב קורן : אני מנסה להבין כמה הכסף זה מוריד מהתקציבים. הבנתי אותך

נכון?

- אלי ברכה : לא, לא, לא מהעכשווי.
- מירב קורן : לא, לא, אני מבינה שמתייחסים פה למספרים אחורה. אבל כשמסתכלים על המספר מה הפוטנציאל שיורד כל שנה? או שזה כבר השתנה?
- הילה טרייבר : לא, זה השתנה מירב. זה או שוכרים, או חברות שנסגרו וגם דרך אגב, זה יכול להיות חברה שנסגרה ובמקומה נכנסה חברה אחרת אז כאילו לא הפסדתי את הפוטנציאל.
- מירב קורן : אני מבינה מה שאת אומרת אבל צריך גם להסתכל קדימה ולנסות להבין. למה אני אומרת את זה? כי לדעתי היישובים, יכולת האכיפה שלהם היא הרבה יותר מוגבלת משלכם.
- הילה טרייבר : רגע. אז קודם כל,
- מירב קורן : צריך להבין כמה סכום, אני מבינה שאנחנו מתייחסים אחורה להיסטוריה אבל צריך ללמוד מההיסטוריה.
- הילה טרייבר : עסקים הם לא גובים מראש אז כל המחיקות של עסקים בכלל לא קשורות אליהם כי אף אחד, גם ועד מקומי שגובה כספים לא גובה עסקים. זה תמיד מגורים. זה אחד.
- שרון רומס : מה זאת אומרת? מה זה ועד מקומי לא גובה מעסקים?
- הילה טרייבר : בועד המקומי מעסקים אתה לא גובה כועד מקומי, אנחנו מחייבים אותך כ-גליל ים אגודה, אבל לא כגבייה של ועד מקומי. האגודה מבחינתי היא חברה, היא העסק. אז הועד מקומי לא גובה מיסי ועד מקומי מעסקים, זה אחד, ושתיים אנחנו רואים שקודם ועדים שהסתבכו עם אחד כזה או שניים העבירו את זה אלינו. לתושבים שהם העבירו לגבייה פרטנית. גם יישובים שלא העבירו את הגבייה אלינו העבירו ככה בודדים לאלה שהם הסתבכו איתם. וגם אז, בסך הכל גם אם מעבירים לנו 100 אחוז מהגבייה יש להם ירידה

בסטטיסטיקה שלהם, נגיד הם גובים 94-95 אחוז. זאת אומרת גם אם הם מעבירים לנו 100. גם במועצה אנחנו גובים כזה סדר גודל.

מירב קורן : אז גביית חסר זה 5 אחוז?

אורטל אזולאי : כן.

הילה טרייבר : משהו כזה.

מירב קורן : סדרי גודל?

הילה טרייבר : משהו כזה.

מירב קורן : ואנחנו יודעים מה הממוצע באזוריות? לא במקומיות.

הילה טרייבר : זה נורא תלוי. כשהרשות גובה 70 אחוז, ויש אזוריות כאלה, יש 80

אחוז, אז בועד המקומי הוא לא גובה יותר.

שוקי ארליך : תלוי באיזה סוציו.

הילה טרייבר : תלוי באיזה סוציו, תלוי איפה. תלוי מי גובה.

דובר : 5 אחוז זה ... סביר.

הילה טרייבר : זה סביר ה-5 אחוז. וגם לא בכולם. יש יישובים שיכולים להגיע בשנה

אחת לגבות 115 אחוז כי פתאום,

שוקי ארליך : גובים על העבר.

מירב קורן : אה, אוקי.

הילה טרייבר : הם גובים על העבר. בגדול הועדים שהשאירו לעצמם את הגבייה בדרך

כלל באמת מסתדרים איתה. זאת אומרת אין להם חוסר כי בסוף מי

שהעביר אלינו יודע שהוא העביר אלינו פחות אחד-, עכשיו היינו

במכרז ... נתנו לנו הנחה. ... החברה הזוכה לעוד חמש שנים. אז זה

בערך 1.65 האחוזים שעוברים ל-זה.

מירב קורן : אז אם אני מבינה אותך נכון אנחנו בעיקר, כמו שאמרת רון, אנחנו

בעיקר מתמודדים עם חובות עבר כרגע.

אורטל אזולאי : היסטוריים. כן.

הילה טרייבר : כן, חד משמעית.

- מירב קורן : וכרגע סך הכל הגבייה נעשית לשביעות רצונך.
- הילה טרייבר : טפו, טפו, טפו. כרגע היא נעשית בסדר. 95 אחוז גבייה, יש לנו עוד מה לעשות כדי לשפר אבל זה בסך הכל עומד טוב וגם הולכים על גביית חובות עבר כמה שאפשר. היו שנים שהיה יותר חוב.
- מאיר דור : אני רוצה להגיד בקטע הזה שאורטל והצוות שלה עושים עבודה מצוינת.
- תמנה שמאלי : שאלה רגע. מה עם חובות של מגורים?
- הילה טרייבר : אותו דבר. זה מה שהסברתי למירב. אם יש מישהו שיש לו חוב מגורים אז הועד המקומי אמור לגבות את זה ממנו. אם יש כאלה שהם לא הסתדרו איתם- הם העבירו אלינו אנשים ספציפיים שהם לא הצליחו לגבות מהם את הכסף.
- צילי סלע : תלוי. אם הגבייה אצלכם אתם גם עושים את הגבייה של ה, אנחנו במעבר בדיוק.
- הילה טרייבר : דרך אגב, אחת הבעיות בלהעביר את החוב, וזה כבר מה שהסברתי לאנשים שבגלל זה העבירו כבר קודם, שהועד המקומי לא עושה את המהלכים הנדרשים בעצם לגבייה. כי הוא לא מוציא עיכול אחרי חודשיים, ולא התרעה אדומה, ולא, ולא, ולא. אז בגלל שהוא לא עושה את הכל, כשהוא מביא אליי את העבר אני לא יכולה לגבות אבל את הקדימה אנחנו כן יכולים. בדרך כלל את החוב עבר אנחנו כן יכולים.
- שרון רומס : הניטור מים זה משהו שהם יוכלו לעשות את אותם הליכים משפטיים?
- הילה טרייבר : זה אחרת לגמרי. זה לא פקודת המיסים גבייה. זה לא מאותו חוק.
- אורטל אזולאי : זה לא מכוח אותו חוק.
- הילה טרייבר : שאלות נוספות?
- שרון רומס : תודה רבה.

הילה טרייבר : אורטל תודה רבה. רעות- הצגת תכנית תעסוקה לאנשים עם מוגבלויות.

סעיף 5 – הצגת תכנית תעסוקה לאנשים עם מוגבלויות 2022

רעות חזן : שנה שעברה גם הצגתי לכם את התכנית שלנו. מדי שנה אנחנו מקבלים את הנתונים לשנה הקודמת לגבי עמידה שלנו ב,

הילה טרייבר : אורטל ושרון- תגידי שלום שיכירו גם אותך. שרון היא עובדת במחלקת גבייה, אם היא כבר נשארה עד פה אז תודה רבה. שוקי ארליך : בהצלחה.

רעות חזן : אז מדי שנה אנחנו אמורים לעמוד ביעד העסקה של 5 אחוז עם מוגבלות משמעותית, מעל 40 אחוז ואנחנו מקבלים את הנתונים לשנה הקודמת מהמוסד לביטוח לאומי מאחר ויש על זה חיסיון ופרטיות וכולי. הנתונים שקיבלנו עכשיו על שנה שעברה מצביעים על זה שירדנו קצת באחוז אבל מאז שנה שעברה שהיו את הנתונים של ביטוח לאומי כבר אנחנו גייסנו,

מירב קורן : את יכולה בבקשה לפרט מה עומד בהגדרה הזאת? איזה סוג של מוגבלות.

רעות חזן : לא סוג. צריך 40 אחוז,

מירב קורן : לא, לא, בסדר. מה נכנס ב,

הילה טרייבר : כל מוגבלות שביטוח לאומי מכיר בה.

רעות חזן : מעל אבל 40 אחוז בסדר? זה יכול להיות ככה. יש סוגי מוגבלויות: יש מוגבלות מוטורית פיזית שיכולה להיות התניידות בכיסא גלגלים, בעיה עם חוסר יד, רגל, איברים, גפיים וכולי.

שוקי ארליך : אבל זה לא מגיע ל-40 אחוז.

רעות חזן : מה זה?

שוקי ארליך : לא מגיע ל-40 אחוז.

רעות חזן : תלוי. מוגבלות בראייה, מוגבלות בשמיעה. אנשים שזה נקרא

מתמודדי נפש, אנשים עם מוגבלות שכלית התפתחותית. אוטיזם זה גם סוג אחר.

צילי סלע: אני חושבת שיש בזה משהו, ותקני אותי אם אני טועה, משהו גם בהגדרה האישית של הבן אדם. זאת אומרת אם הבן אדם אומר שהוא מוגבל,

הילה טרייבר: רק בביטוח לאומי.

שוקי ארליך: זה לא החוק.

רעות חזן: החוק אומר שאני יכולה, וזה קורה גם, אני מעסיקה אנשים שיש להם מעל 40 אחוז נכות ואני לא יודעת מי הם ואסור לי, אני לא יכולה לפנות,

הילה טרייבר: לא אבל אם מישהו אומר לך 'אני מוגבל' ואין לו אישור מביטוח לאומי של 40-, יש לי עובדים שהם מוגבלים, אין להם 40 אחוז,

צילי סלע: את צריכה 40 אחוז?

רעות חזן: כן.

צילי סלע: זאת אומרת הגדרה של ביטוח לאומי של 40 אחוז. זאת התשובה.

שוקי ארליך: כן, זה מה שאמרנו.

רעות חזן: עכשיו אנחנו עושים צעדים, אני עושה צעדים שבעצם פונים לאנשים, פונים לעובדים שלי, אני מוציאה מדי שנה מייל לכלל העובדים שאני מיידעת אותם בדבר זה שאני ממונה על ההעסקה ובמידה ויש להם איזשהו צורך בהתאמות או כל דבר אחר שהם צריכים או זקוקים, או אם הם רוצים לבוא ולשתף אז הם מוזמנים בצורה אנונימית, בצורה פרטית. ויש כאלה שבאמת בחרו ופנו אליי. וגם עשינו במהלך, רואים את זה גם בתכנית ששלחתי לכם, לא יודעת אם שלחתי בעצם אבל אני אראה לכם אותה. במהלך השנה האחרונה אנחנו עשינו גם התאמות לעובדים שלנו. עכשיו הנושא של אחוז הנכות או כל דבר אחר הוא לא משמעותי מבחינת התפיסה שלנו ומבחינת הטיפול שהעובד מקבל.

זאת אומרת אם יש לי עובד שיש לו 15 אחוז נכות והוא צריך עכשיו כיסא מיוחד- הוא יקבל את הכיסא המיוחד כי אנחנו רוצים לשלב עובדים ולאפשר לכל אחד לעבוד בתנאים המיטביים שמתאימים לו. אז אפשר לראות דברים שעשינו בשנה. הקמנו איזושהי רמפה לאחד העובדים, רכשנו כיסאות אורתופדיים לכל מיני צרכים כאלה ואחרים, הקצאה של מקומות חניה. יש לנו עובד עם תו נכה אז הוקצה לו מקום חניה ויש עוד הרבה פעולות נוספות שאנחנו עשינו ועושים.

שוקי ארליך: השאלה היא הפוכה. כיוון שיש בעיה פורמלית ... אז יש פה עניין של

איך מייצרים את הפתיחות של הארגון כלפי,

רעות חזן: אז אני, הנה,

שוקי ארליך: ולכן מה שצריך לדעתי זה לייצר משרות שמותאמות,

רעות חזן: יש על זה שקף. זו שאלה מצוינת ויש על זה גם-, יש כמה דברים.

בעצם מה שקורה זה שהמדינה, משרד המשפטים באים וקובעים שמי שלא עומד באמת ביעדים צריך לבוא ולהקצות משרות ייעודיות, משרה שאני מאיישת אותה אך ורק עם אדם עם מוגבלות משמעותית. אז אנחנו בשנה שעברה ייעדנו משרות כאלו וגם בשנה הזאת אנחנו מייעדים, והצלחנו גם לאייש את המשרות האלה. זאת אומרת הצלחתי לאייש משרה אחת כזאת. אז הצלחתי לעמוד בעצם ביעד הזה שאנחנו הצגנו. הדבר הנוסף שוקי מבחינת באמת איך אנחנו מעלים את המודעות לזה, אז זה בא לידי ביטוי בעצם בכל מיני דברים וכל מיני פעולות שאנחנו עושים שזה הדרכות שאנחנו עושים לעובדים והעלאה של המודעות של עובדי הרשות. זה הנושא של המפגשים שאני עושה גם עם הועדים המקומיים ובמסגרת של מפגשים אלה אני באה, וקוראת ובאמת מבקשת שבמידה והם מכירים, ויודעים ורוצים אז שוב- מוזמנים לפנות.

שוקי ארליך : המשרות של הועדים המקומיים נספרים לך?
 רעות חזן : לא. רק של הרשות.
 שרון רומם : ... עסקים.
 שוקי ארליך : לא.
 רעות חזן : לא, לא, הם לא נספרים. בנוסף לזה אנחנו עושים פניות יזומות למרכז לתעסוקה שווה שהם בעצם מלווים את המועצה לאורך כל השנים. אנחנו שולחים אליהם משרות שאנחנו מייעדים אותם ומשרות כלליות. אנחנו עשינו איזשהו תהליך גם בכל מכרזי כוח האדם שלנו, עשינו תיקון כזה במכרזים שבאמת יבואו ויסבירו וינסה לפחות למשוך אנשים עם מוגבלות לפנות, וגם לקבל את ההעדפה המתקנת. זאת אומרת החוק בא ואומר שאני אמורה לבוא ולתת העדפה מתקנת, המציאות מראה לנו שרוב האנשים שמגיעים, גם עובדים שקיימים פה היום, לא הזדהו בתהליך המיון שלהם ובתהליך הגיוס שלהם כאנשים עם מוגבלות. אבל טוב, אנחנו באים ופותחים את כל מה שאנחנו יכולים על מנת לעודד וכן זה. מכרזים שהם ייעודיים אנחנו גם פותחים אותם. עשינו איזשהו ניסוי כזה שפתחנו מכרז למשך שבועיים אך ורק לאנשים עם מוגבלויות לפני שפתחנו אותו לקהל הרחב. לא עזר לנו אבל אנחנו טוב, מנסים בכל אמצעי ובכל דרך שיש לנו. אני גם השנה נרשמתי לקורס של המרכז לתעסוקה שווה, קורס הכשרה לממונים על תעסוקה, קורס ב'זום' ואני, שוקי ארליך : את מדברת כרגע על אותו חוק של משרד המשפטים שמגדיר קבוצת אנשים ספציפית עם מוגבלויות. אבל יש לנו נושא יותר רחב בארץ של אנשים מוחלשים ואנשים מאוכלוסיות שאנחנו רוצים לתת להם העדפה, ואני חושב שזה נעשה על פי אמנות מסוימות וכדומה. מה אנחנו עושים בנושא הזה?
 רעות חזן : יש בכל מכרזי כוח האדם שלנו גם בהם ניתנת העדפה מתקנת

- לאוכלוסיות שהחוק מגדיר שצריכים לקבל העדפה מתקנת. זה גם משהו שהוא קיים והוא מתבצע. כל הנושא של העסקת נשים, תעסוקה נשים, יש כל מיני הגדרות כאלה של זה, כן, כן, לזה התכוונתי.
- שוקי ארליך :
- עושים את זה גם במכרזי כוח האדם שלנו, סליחה, וגם בהתקשרויות שאנחנו עושים עם ספקים חיצוניים. זה default של כל המכרזים.
- רעות חזן :
- אבל לא עושים מעקב אחרי הביצוע.
- שוקי ארליך :
- של מה? של כמה גייסנו?
- רעות חזן :
- של כמה אנחנו קלטנו.
- שוקי ארליך :
- יש לנו לדוגמא, יש לנו-, אני אחראית על הנושא של נגישות אז אני בודקת את הדבר הזה. יש לנו מישהי שאחראית על קידום מעמד האישה- היא בודקת את הדבר הזה. זאת אומרת מי שאחראי על תחום,
- שוקי ארליך :
- את האבסורד הזה שזה הולך על כמה גופים זה כבר אני מזמן ...,
- שרון רומם :
- השאלה כמה נגיד הקטע הזה של חוסר נגישות של תחבורה ציבורית משפיע על זה.
- רעות חזן :
- הכל משפיע. זאת אומרת,
- שרון רומם :
- לא, אני אומר,
- (מדברים יחד)
- הילה טרייבר :
- כמו שקשה לנו לגייס עובדים,
- רעות חזן :
- זה הכל. בדיוק.
- הילה טרייבר :
- אבל צריך להגיד שגם ככה קשה לנו לגייס עובדים, גם כאלה שיכולים לנהוג לפה וכאלה שזה עוד יותר מורכב להם זה יותר קשה.
- שוקי ארליך :
- משרדים בשדרות רוטשילד יעזרו לנו?
- הילה טרייבר :
- יעזרו.
- פבלו לם :
- אני חושב שיש פה בהגדרה, זו ההתרשמות שלי לפחות, אני לא חוויתי

לשמחתי להיות במעמד כזה בעייתי אבל עצם ההגדרה של הנושא היא בעייתית. כי לפנות לכולם ... משרות רק לנכים או לבעלי מוגבלויות זה באיזשהו מקום מבחינה פסיכולוגית מוריד את הערך שלהם. כאילו שאנחנו עושים איזה ... לאנשים האלה וזה לא צריך להיות ככה.

הילה טרייבר : לא פבלו, אבל זה לא משרות מיוחדות.

פבלו לס : רגע, רגע.

רעות חזן : אני אסביר, כן.

פבלו לס : על כל פנים, לקבוע משרות רק לאנשים האלה, לדעתי מבחינה פסיכולוגית וגם מעשית זה לא נכון. הם צריכים להשתתף במכרז לכלל האוכלוסיה אבל התנאים שלהם בתוך העבודה צריכים להיות מותאמים למצב שלהם. ככה אני רואה את זה.

שוקי ארליך : אבל הנקודה היא של ההעדפה המתקנת. הנקודה היא שאתה רוצה לתת להם הזדמנות. אין להם הזדמנות שווה בהגדרה לאנשים האלה. להפך. היום כשנותנים להם תעסוקה נותנים להם תעסוקה בתנאים מחפירים שהם לא אפילו לפי התנאים ה... אתה הולך למפעלי המשקם וכדומה. ולכן יש פה הזדמנות. יש פה בעיה של הסללה מסוימת אבל בסך הכל הרעיון הוא כן לייצר מודעות בשני הצדדים. כלומר גם של האנשים לא לפחד להתמודד. זאת אומרת לא כי הם לא רוצים, הם מפחדים ויש פה בעיה. עכשיו אתה צודק שיש פה איזשהו סימון ותיוג אבל מצד שני הדרך באמת של הארגון בקבלה שלו, היא זו שמבטיחה לטפל בזה.

פבלו לס : הארגון צריך להיות מוכן לזה, זה בוודאי.

רעות חזן : עכשיו זה מתחיל באמת,

פבלו לס : ההצהרה החוצה צריכה להיות שווה לכולם.

רעות חזן : ההצהרה שווה לכולם וכל המכרזים שמפורסמים הם מכרזים שווים.

אבל החוק אומר שמפני שלא עומדים ביעד של העסקת חמישה אנשים אתם תייעדו, תגידו עכשיו משרה כזאת, משרה כזאת, אנחנו עושים סייעות ועובדים סוציאליים. כלומר אני צריכה להגדיר עכשיו שתי משרות ייעודיות ספציפיות שאני מעסיקה אך ורק בן אדם עם מוגבלות מעל 40 אחוז. זה מה שהחוק אומר לי.

שוקי ארליך: זה כרגיל אבסורד כמו כל חוק בארץ.

הילה טרייבר: אבל יש גם משרות של נשים ושל,

צילי סלע: אני רוצה להציע איזושהי הצעה שבמקום ללכת ולהגדיר משרות

ספציפיות, יכול להיות שצריך לפנות, יש חברות השמה,

רעות חזן: זה מה שאמרת.

צילי סלע: לתחום הספציפי. אבל אז לכל המשרות, לא למשרה הספציפית.

רעות חזן: ברור.

צילי סלע: ללכת קודם כל לשם.

שוקי ארליך: זה מה שהיא אומרת. תעסוקה שווה זה בדיוק מה שהם עושים.

צילי סלע: כן.

רעות חזן: זה מה שאנחנו עושים. אני נמצאת בקשר רציף עם תעסוקה שווה,

אנחנו מעבירים להם משרות ומכרזים שאנחנו מפרסמים והם

מפציפים את זה ב,

צילי סלע: אז סבבה. עכשיו לא למשרה ספציפית,

רעות חזן: על כל המשרות.

צילי סלע: אלא קודם כל לשם.

שוקי ארליך: אבל מה שהיא אמרה שיש בחוק סעיף שאומר שכאילו אם אתה לא

עומד, אתה חייב.

צילי סלע: הבנת, אני מבינה, אבל אני אומרת שאם אנחנו נעשה מאמץ למשרות

הרגילות ללכת לשם קודם כל כן? אז יכול להיות שלא נצטרך את

המשרות הייעודיות. זה מה שאני אומרת. עכשיו השאלה השנייה

שרציתי לשאול, זה האם נגיד יש הרבה פעמים אנשים עם מוגבלויות במוקדים כי אתה באיזשהו מקום ואתה לא צריך להתנייד, אתה יכול לעשות התאמות.

- רעות חזן: המוקד שלנו, המוקד של המועצה.
- צילי סלע: אז זהו. המוקד של המועצה זה עובדים של המועצה?
- רעות חזן: לא.
- צילי סלע: ואת יכולה לספור אותם בתור,
- רעות חזן: לא, ברור שלא.
- הילה טרייבר: אנחנו בכוונה לקחנו את מוקדם 'כל יכולי בגלל זה.
- רעות חזן: 'כל יכולי, כן.
- צילי סלע: סבבה אבל אי אפשר לספור את זה.
- הילה טרייבר: אבל זה לא נספר.
- רעות חזן: זה לא נספר.
- צילי סלע: הבנתי. זה מה שרציתי לדעת.
- הילה טרייבר: אי אפשר להתחכם.
- צילי סלע: לא, זו לא התחכמות,
- הילה טרייבר: לא, אני יודעת, סתם אני צוחקת.
- צילי סלע: אמיתי לגמרי כן? זה אנשים שבסוף אתה נותן להם עבודה,
- רעות חזן: ברור. העניין הוא שמה שאני לאורך השנים רואה, שוב, גם לגבי עובדים שלי קיימים שאני יודעת שיש להם מוגבלות- אנשים מאוד מאוד נרתעים, לא רוצים שהמוגבלות שלהם תאפיין אותם והם משתדלים שבאמת לא לחשוף, לא לפרסם. לא מעוניינים. ולכן אני גם מאוד מתקשה בלעשות העדפה מתקנת. וזה עולה בתכנית שלנו; אנחנו באים ובודקים את כל המכרזים שהיו, מסתכלים האם אנשים סימנו, יש מקום שאתה מסמן,
- צילי סלע: בגלל זה אמרתי את מה שאמרתי. העניין של ההגדרה. הרבה פעמים

זה בן אדם שהוא אומר את זה, זה עניין,

הילה טרייבר : לא, קודם כל גם כשיש להם הם לא אומרים.

צילי סלע : נכו, זה מה שהיא אומרת.

רעות חזן : כן.

הילה טרייבר : ובטח שאין להם את ה-40 אחוז זכאות.

מירב קורן : אם אני מבינה נכון העובדים בבתי הספר לא נחשבים. לא נספרים.

רעות חזן : לא.

מירב קורן : אבל יש בזה משהו מאוד מייצג ומחנך. אנחנו עושים איזושהי פעילות

הסברה שם? מדברים איתם על זה?

רעות חזן : כן. אז אני עכשיו בשנה האחרונה-, זה ככה, המועצה צריכה לבוא ולהעביר הדרכות של נגישות לצוות ההוראה בסדר? עכשיו רוב המורים הם לא עובדים שלנו. חלק כן, חלק לא, חלק זה וזה וזה. אנחנו מצאנו איזושהו פתרון סוג של יצירתי. בקייטנות הקיץ עשו פרויקט מאוד מאוד יפה של מפגשים עם אנשים עם מוגבלויות לילדים. זאת אומרת עושים מן יום כזה של מפגש עם אנשים עם מוגבלויות, מדברים על כל הנושא הזה וזה וזה. מי שמעביר את זה זו עמותת נגישות ישראל. וחלק מהתנאים בזה שהם מעביר את יום ההדרכה הזה זה שהם אחר כך עושים הדרכות לצוות המורים. אז הם בעצם באים ומתאמים במהלך השנה במועדים, זאת אומרת בתיאום מול בתי הספר ומוסדות החינוך ומתאמים הדרכות לצוותי המורים.

הילה טרייבר : אני אגיד לך. בדרך כלל נגיד הסייעות שאנחנו מכניסים אנחנו מגייסים אותם ולא בתי הספר. זה רק מורים של משרד חינוך וכזה וגם יש מורים שהם מורי מועצה ואז גם אנחנו מגייסים אותם.

מירב קורן : אוקי.

רעות חזן : אז אנחנו שוב, מנסים להגיע אליהם גם בדרכים האלה. אני למשל ביום ההיערכות שהיה לשנת הלימודים האחרונה הכנתי לכל צוותי

ההוראה, לכל מי שהגיע ליום ההיערכות, הכנתי מן ערכה כזאת עם מדריך נגישות השירות שעשינו במועצה שקיבלתם אותו, ושמנו שם את המידע לגבי כל הנושא של הזכאות להנגשה פרטנית. זאת אומרת יש את כל הנושא של הנגשה פרטנית במוסדות חינוך, זכאות של התלמידים. תלמיד, הורה, מורה. ובעצם עשיתי איזושהי פנייה יזומה לכל הצוותים האלה בשביל שהם יכירו, יידעו, יעלו את המודעות לכל הנושא הזה וכל התחום הזה. אז כן. שאלות נוספות?

מירב קורן: תודה.

סעיף 10 – הגדלת התקשרות עם חברת אמקול (התקנת משאבות הביוב)

הילה טרייבר: נושא נוסף זה הגדלת התקשרות עם חברת אמקול. זה נושא שבעצם גבי כתב פנייה אלינו בגלל שההתקשרות היא-, ככה. אני אקריא לכם כדי שזה יהיה הכי-זה. "בתאריך ה-5.11 הוציאה המועצה הזמנה, רגע, רק שנייה.

הילה טרייבר: "בתאריך ה-5.11 הוציאה המועצה הזמנת עבודה לאמקול לתיקון משאבת ביוב בתחנת שפיים על סך 30,648 כולל מע"מ. ההזמנה הייתה ... הצעת מחיר של הספק אמקול יבואן המשאבות וחלקיה חילוף למשאבות ייחודיות אלה ולא נלקח בחשבון ב... העבודה בוצעה בפועל בין ה-19.5.21 ל-8.6.21 וכך שחלקי החילוף הגיעו מחו"ל. תוך כדי העבודה התברר שאופן הרכבת המנוע הצמוד ליחידה לא אפשר את פירוקה ודרש שעות עבודה רבות נוספות. בנוסף, לאחר פירוק המשאבה התברר שיש צורך בהחלפת חלקים שחוקים נוספים. המפקח שליווה מקרוב את השיפוץ אישר את העבודות הנדרשות, זאת כדי לא להשאיר את תחנת הסניקה ללא הגיבוי של המשאבה השנייה שבשיפוץ. החשבון הסופי של העבודה, לאחר משא ומתן והנחה שקיבלנו מהספק על חלקי החילוף התקבל ב-45,178 כולל מע"מ. לאחר שקיבלתי הסבר מניח את הדעת על החריגה מההזמנה ביקשתי

להוציא הזמנה על הפרש בסך 14,350 כולל מע"מ. בשולי הדברים
אומר ששיפוץ המשאבה חסך למועצה כ-150 אלף ש"ח שתוכננו
להחלפת שתי המשאבות בתחנה. אודה לכם על אישור ההזמנה-
הפרש 14,350 כולל מע"מ. נדרש אישור מליאה כיוון שהחריגה
מההזמנה עולה על 25 אחוז.

- מירב קורן : קראתי את זה בבית ותהיתי משהו,
שרון רומס : אפשר לעשות את זה בעוד מקומות?
מירב קורן : שנייה רגע. כשהוא מציין "בשולי הדברים" הוא אמר ששיפוץ
המשאבה חסך. הרי מלכתחילה יצאנו לשיפוץ הזה בגלל זה לא?
הילה טרייבר : לא. אנחנו רצינו לקנות.
מירב קורן : זה משהו שהיה מתוכנן?
הילה טרייבר : לא. אנחנו רצינו בעיקרון להחליף משאבות ויצאנו לשיפוץ. השיפוץ
העריכו אותו ב-30 אלף ואז כשהגיעו לשטח הוא אומר שבעצם לא
הלכנו על ההחלפה אלא על שיפוץ ישר,
מירב קורן : אבל זה היה הרעיון של השיפוץ.
שוקי ארליך : מירב הוא אומר שעדיין כדאי.
הילה טרייבר : עדיין היה שווה יותר,
שוקי ארליך : עדיין ... לפחות 150. זה מה שהוא אומר.
הילה טרייבר : בדיוק.
מירב קורן : בסדר, זה היה נכון לפני, לא הבנתי את הטיעון אבל בסדר.
(מדברים יחד)
מאיר דור : הוא פונה לעירייה, הוא צריך להישמע משכנע.
מירב קורן : אתה השתכנעת רון? אדוננו המשקיף.
שוקי ארליך : לא, אני חושב שיש גבול לזילות שעושים לוועדות מליאה.
הילה טרייבר : לא אבל חייבים לאשר 25, מה אני אעשה?
שוקי ארליך : לא, אני לא בא אליך בטענות. החוקים במדינה שעושים כזה-, הרי זה

יכול להיות גם 1,000 שקל הרי כי זה 25 אחוז. פשוט זה כמו עם ה-40 אחוז של הביטוח הלאומי שזה ביטול כל רלוונטיות למוגבלות של האדם ולמשרות. כלומר 40 אחוז זה חסר משמעות כמו שה-25 אחוז האלה חסרי משמעות. אותו דבר.

אלי ברכה: שוקי, הכללים שחלים על ועד מקומי שמנהל תקציב של מיליון-מיליון וחצי שקל הוא כמו הכללים שחלים על רשות שמנהלים 100 מיליון שקל.

הילה טרייבר: הרעיון הוא שמעל 25 אחוז,

שוקי ארליך: אני מבין, אני לא בא אלייך בטענות.

(מדברים יחד)

רון חצבי: הדבר היחידי כמו בנושא הקודם שצריך ללמוד להבא לעשות בדיקת מערכות יותר טובות,

שוקי ארליך: על זה כבר דיברנו.

רון חצבי: לגבי הנושא עצמו אין מה למליאה לעשות.

הילה טרייבר: כשהוא בא להציג את התב"ר של המשאבות זה כבר היה אחרי שהחלטנו על מה עושים שיפוץ, כמו שהוא אמר לך 'הורדנו את התקציב כי פה', הוא כבר הציג את זה. הוא כבר הציג את זה שהוא לא מחליף את הכל אלא עושה שיפוצים ואז השיפוץ עלה עוד 14 אלף שקל לא כולל מע"מ.

רון חצבי: החלקים, לא ה,

הילה טרייבר: כן, החלקים.

עו"ד עדי סדינסקי-לוי: שוקי אם זה מנחם אותך תיכנס לפרוטוקולים של עיריית רעננה, רמת גן וגבעתיים כי זה מה שאני זוכר, יש להם ככה אישורים של 1,500 שקל, 3000 שקל,

שוקי ארליך: ברור לי. ברגע-, זה בדיוק, המחוקק לפעמים זה כזה מזעזע הדברים האלה.

מירב קורן : את מי אנחנו רואים?
צילי סלע : רגע אושר? בואו נגיד שאושר.
הילה טרייבר : כן. אושר ה-15 אלף שקל. יופי.

סעיף 11 – מורשי חתימה בגנים

הילה טרייבר : מורשי חתימה בגנים- אני לא מתכוונת לקרוא את הרשימה, הרשימה שצורפה מאושרת?

אלי ברכה : כן.
צילי סלע : טוב. תן לנו סקירה רגע.
אלי ברכה : יש לנו פה ביזום' תכף יעלו אורחים מגרמניה. אז התמזל מזלנו ופנו אלינו, אמרו לנו מעירייה של 11 אלף תושבים בבוואריה שהם רוצים לבדוק שיתופי פעולה אתנו.

צילי סלע : עדכנו את זה באיזו מליאה.
אלי ברכה : כן. נדמה לי שאמרנו לכם את זה. זה היה אירוע נדיר מבחינתנו כי בדרך כלל אף אחד לא רוצה להיות חבר שלנו ואמרנו להם את זה. הנקודה היא שבדרך כלל אנחנו נמצאים במקום כזה שאין לנו לא אטראקטיביות בסוציו, ולא אטרקטיביות בנושאי דת, ולא איומים על הגבולות. כאילו אנחנו נמצאים באיזה מקום שהוא בועה כזאת.

מירב קורן : אז מה היה ה-Hook?

צילי סלע : מה היה ה-Incentive ?

אלי ברכה : אני דרך אגב ניהלתי איתם שיחה. בשיחה הראשונה הוא השנייה אמרתי לו תקשיב, אנחנו באמת מאלה שלא כל כך מגיעים אלינו, אנחנו נמצאים בין לבין מרכז הארץ ולב מטרופוליני. אם אתה מחפש מוטיב שהוא מוטיב קיצון- דת, אסלאם, סוציו, גבולות, טילים- זה לא אצלנו. הוא אמר 'לא, לא, לא, לא, אנחנו ממש בדיוק כמוכם, אנחנו עם סוציו גבוה, אנחנו רגועים, אנחנו לא מחפשים קצוות, אין אצלנו קצוות, אתם בדיוק במשבצת שלנו'.

- שוקי ארליך : לא הבנתם, הם רוצים הנחה במלון שפיים.
- צילי סלע : אני לא הבנתי, לא קיבלתי תשובה. מה הם רצו?
- אלי ברכה : מה?
- צילי סלע : אז מה כן?
- אלי ברכה : לא אז זהו, אז אמרנו שיש שני מוטיבים,
- צילי סלע : מה מהות ההתקשרות?
- מירב קורן : אנחנו בתור ישראלים חייבים להיות חשדניים. בואו נשמע מה יש להם,
- אלי ברכה : לא, לא, אז רגע, אני אומר לכם כדי שתדעו לאן לכוון גם אם תרצו לכוון למשהו. אז הם נורא רצו לבוא לבקר כאן. לאורך עד לשבוע ביקור שהיה הם הגיעו ל-מוני הזה ואירחנו אותם, וארוחת ערב והכל. שני מוטיבים אנחנו אומרים להם : אחד- זה המוטיב שאת שואלת. אז מה אנחנו? איזו פעילות אנחנו הולכים לעשות אחד עם השני? אנחנו עדיין לא יודעים. מחפשים את זה. והדבר השני אמרנו להם תקשיבו, גם אם נחליט שנעשה פעילות כזאת או אחרת של נוער כזה או אחר, צריך מישוהו שקצת מרכז את זה, צריך תכניות, צריך כספים.
- שוקי ארליך : כסף, תביאו כסף.
- אלי ברכה : רק כספים. עכשיו לא מבקש מכם להיכנס לתקציב שלכם אבל מצד שני, אני כן מבקש מכם שאם אתם יודעים על קרנות כאלו ואחרות שיודעות לתת כספים לפעילות כזאת שאתם רואים בה מבורכת- אנחנו נשמח לדעת. כי אני לא בטוח שהמליאה שלנו, עם כל זה שהסוציו גבוהה, תאשר כספים. אז אני לא מבקש מכם שתבקשו כספים אבל זה עומד על הפרק. אם למישהו מכם יש רעיון, יש לו מחשבה, רוצה לשאול אותם אילו פעילויות. כל הזמן מדברים על- בואו נעשה משהו ביחד ואני באמת לרגע זה לא לגמרי יודע מה אנחנו,

- מה היה להם בראש? הוא לא אמר לך? : צילי סלע:
- אין להם ניסיון כל כך. : אלי ברכה:
- וזה עוד לפני שדיברנו על זה שאמרת שאנחנו נדבר על כסף אחרי זה. : צילי סלע:
- נכון. : הילה טרייבר:
- (מדברים יחד)
- זה בוואריה, יש להם תעשיות כבדות, יש להם איכות סביבה-, יש : אלי ברכה:
- להם תעשיות זה לב של אזור תעשייתי.
- הם לא יהודים. : הילה טרייבר:
- הם לא יהודים. : אלי ברכה:
- 'דילר' זה יהודים עם יהודים. זה קרן 'דילר'. : הילה טרייבר:
- בסדר אבל יש ערכים מאוד חשובים לזה שהם, : צילי סלע:
- דילר יש לה ערך מאוד ברור. : הילה טרייבר:
- הוא יעשה לנו מצגת שלהם. אגב הם היו כאן, ראש העיר מאוד נחמד, : אלי ברכה:
- מאוד רוצה, השמות שלהם מטריפים אותי. הוא קוראים לו רפאל, לעוזר שלו קוראים דוד ולעוזרת קוראים אסתר.
- מומרים. : צילי סלע:
- אבל הם קתוליים. : אלי ברכה:
- למה בעצם לא עשינו בסוף את השיחה איתם? : צילי סלע:
- הם הגיעו כחלק ממשלחת גדולה של זרים שהגיעו למוני הזה. זה : אלי ברכה:
- התחיל כפאשלה והסתיים כפאשלה. בשדה התעופה לא עשו להם את הביקורות המתאימות אז הם נתקעו במלון. אז חשבנו שנדלג, הרי היינו אמורים לעשות איתם איזה שעה או שעתיים של סיבוב במועצה להראות להם את המועצה.
- נכון. : צילי סלע:
- אי אפשר היה כי הם אמרו שהם יגיעו עם הבדיקות לשעה 17:00 : אלי ברכה:
- נדמה לי עוד משהו כזה.

- צילי סלע: לא, אמרו ב-19:00 ואז אמרו לא, ב-17:00, לא, ב-15:00.
- אלי ברכה: ואז אמרנו טוב, תבואו לכאן ונדלג על הסיור ותראו רק את המליאה וגם לזה לא הגענו. אני ביום שישי, זה היה אמור להיות ביום רביעי או משהו כזה המליאה, אז אני ביום שישי בבוקר עשיתי להם סיור קטן במועצה, להראות להם שטחים פתוחים וזה. הם אוהבים את העובדה שזה קצת טבע, וקצת איכות סביבה וזו גרמניה. אני באמת לא מוצא מוטיבים חזקים שאפשר, אני גם לא שולל את זה. רק אני אומר שיכול להיות שאם נמצא קרן שמוכנה לעזור להם לעשות את זה- נחליט אילו חתכים של האוכלוסיה יכולים,
- דובר: מה שאין להם זה חוף ולנו יש חוף.
- אלי ברכה: הם מתים על החוף שלנו. כן.
- דובר: בדיוק. יכול להיות שפה אפשר באמת,
- אלי ברכה: לא, שמרנו להם את החוף של הנודיסטים וה-זה, שמרנו להם לפעם הבאה.
- מירב קורן: אולי הם רוצים לטפל במצוק המתמוטט שלנו?
- צילי סלע: אני חושבת שעם ... אפשר לעשות חילופי סטודנטים ופעילויות שאפשר לעשות. יש המון דברים שאפשר לעשות ואני גם בטוחה שיש קרנות של ישראל-גרמניה.
- אלי ברכה: צילי הוא אמר לי, ובלי להגיד את זה יותר מדי, הוא אמר לי 'אני לא חושב שהמימון תהיה הבעיה'. לא מהתקציב שלהם, כנראה שיש קרנות באמת שיודעות וגם יודעות איך לעשות את זה. נלמד מהם.
- צילי סלע: אני חושבת שיכול להיות שבשלב הבא צריך להחליט נגיד על תחומים אוקיי? ואז נניח, סתם נתתי את הדוגמא של נוער, אפשר להביא את אליעד או מישהו, או עשהאל או מי שזה לא יהיה. עשהאל אחראי על הסטודנטים, שהוא ייקח את ה,
- אלי ברכה: אליעד כבר בתוך זה. הוא כבר דחף את עצמו לבד לתוך זה. אפשר

לעשות אולי על טכנולוגיות מולנו, אנחנו מולם ולעשות איזשהו פרויקט. אפשר לעשות. הכל תלוי גם בתקציב.

- הילה טרייבר : אם יביאו כסף נמצא את הפתרון.
- אלי ברכה : כן. לפעמים התקציבים גם מחוברים לסוג פעילות מסוימת.
- צילי סלע : נכון, נכון.
- אלי ברכה : אולי אפשר לנושא החקלאות. אני לא יודע אם הרפת,
- צילי סלע : בטוח שבחקלאות. יש חקלאות אורגנית שאפשר.
- תמנה : אבל אלי מה המוטיבציה שלנו לעשות את זה?
- אלי ברכה : סתם לחשוף חלקים באוכלוסייה שלנו, באין שזה ילדים, מבוגרים יותר, נוער או משהו כזה לאנשי חוץ. אם זה לא עולה כסף או יעלה כסף מאוד מינימלי זה שווה.
- צילי סלע : אני חושבת שזה מאוד חשוב.
- אלי ברכה : אם זה מתחיל להצטבר למאות אלפי שקלים אז אני חושב שזה די מיותר.
- צילי סלע : אני חושבת שיש בזה חשיבות מאוד גדולה. כל הנושא של חילופי נוער,
- תמנה שמאלי : חילופי נוער אני מסכימה אבל לא מעבר לזה.
- צילי סלע : אני לא מסכימה. אני חושבת שיש משהו בזה שגם אם חקלאים יעשו החלפה של לראות טכנולוגיות אחרות, ושיח אחר, והתמודדות על איכות סביבה, על מחזור למשל.
- אלי ברכה : תכנון ובנייה למשל.
- צילי סלע : אלף דברים יכולים להיות. אני יכולה לחשוב על מיליון נושאים. זה באמת בעיני עניין של כסף אבל החלפת דעה כן? אנחנו נורא סגורים בתוך עצמינו הישראלים.
- תמנה שמאלי : על זה אני מסכימה.
- צילי סלע : ולראות אנשים אחרים, תרבות אחרת, חשיבה אחרת.

אלי ברכה : הוא היה מלא ביקורת,

צילי סלע : גרמניה שהיא כל כך שונה מאתנו,

אלי ברכה : הוא היה מלא ביקורת על היציאה משדה התעופה בפרנקפורט. הוא אמר 'איזו בירוקרטיה יש לגרמנים'.

אלי ברכה : אמרתי לו 'תעזוב, בבירוקרטיה אנחנו אלופים'. בכדורגל בבירוקרטיה אנחנו. הוא הגיע למוני,

צילי סלע : כל אחד ועולם התוכן שלו.

אלי ברכה : אנחנו מדברים על עידן הקורונה, כולם צריכים להיות רחוקים. כל ראשי הרשויות עם אנשי השירות, עם האורחים מחוץ לארץ כולם במכבש אחד, תעברו את ה-זה, איחור של שעה וחצי בפתיחה. הנשיא מחכה, ראש הממשלה מחכה, בלאגן. אמרתי לו 'אתה רואה על מה אנחנו ...?'

אורלי רזניקוב : אלי יש להם ערים תאומות אחרות בעולם?

אלי ברכה : לאלה לא. זה יישוב קטן, 11 אלף זה די מתאים לנו גם כן.

צילי סלע : אגב הוא יישוב חקלאי או שהוא עירוני?

אלי ברכה : לא, לא, הוא לא חקלאי. הוא כפרי, תעשייתי,

דובר : איך הוא נקרא?

אלי ברכה : שטוגשטט.

הילה טרייבר : שטוגשטט.

אלי ברכה : הגיע מנהל המחוז. אגב, מנהל המחוז הוא גם נבחר. הוא גם קראו לו אלכסנדר, לא יוסף או משהו

צילי סלע : אתה יכול להגיד 'אלכס', הוא ...

אלי ברכה : אז זהו, אז היה מנהל המחוז גם כן. דיברנו איתו קצת ... אין לי, באמת חבר'ה אין לי תוכן לתת לכם עכשיו אבל תתרשמו. הם רצו לדבר, רצו להיפגש. מאוד נחמדים, באמת כל הצוות ... מאוד,

(מדברים יחד)

צילי סלע : על איזו עיר זאת וזה?
הילה טרייבר : עכשיו הוא יעשה לכם מצגת. אגב לרעות היה חלק משמעותי בתכנון של כל הביקור שלהם, ואיפה, וכמה ואיך, תגידי רגע את השם של העיר.
צילי סלע : שטוגשטט.
הילה טרייבר : Stu?
צילי סלע : לא, זה לא ב-, יש פה את המצגת שלהם. הנה, הנה תראה בזה. את רואה?

(מצגת)

הילה טרייבר : אני אגיד מה שהתחלתי להגיד קודם על התקציב. בדרך כלל בשלב הזה אנחנו באים לעשות כי משחררים רזרבות וכולי וכולי, אנחנו לא משחררים רזרבות השנה. אנחנו תוך מסגרת התקציב את המיליון שקל ששמנו ברזרבה חוץ ממה ששחררנו כנראה נשמור ככה ואנחנו נזיז בתוך הסעיפים בתקיב, העברה בין סעיפים כי זה-, אנחנו לא רואים כרגע שאנחנו עומדים בצפי ההכנסות שלנו. לא בגלל גבייה, בגלל כל מיני דברים. קיבלנו שימוע לרשות איתנה שקוראים לנוזף בנו על זה שהיה לנו איזה גירעון ב-2019. אנחנו מתכוונים להגיד שהגירעון נובע מחוסר תקשורת, או בעיות במשרד החינוך בהסעות יותר מאשר בעיה שלנו. אנחנו לא עשינו פעילויות שלא היינו צריכים לעשות ואנחנו מקווים שנצליח לשמור על רשות איתנה. זה כאילו יקרה בשבוע הבא, משהו כזה השימוע הזה. כרגע בתוך רשות איתנה אנחנו צריכים לשמור 1,300,000 שקל, כאילו בעצם אחוז מהתקציב ברזרבה אז הרזבה נשמרת במלואה. למרות שבנינו עליה לשחרר כל פעם קצת אנחנו כרגע לא משחררים. שנה באה תהיה מאתגרת עוד יותר.

שרון רומס : אין לנו פה מערכת שרואים את כולם?

רעות חזן : לא.

שרון רומס : (מרוחק מהמיקרופון) אין לכם מישהו שיכול ... ,

הילה טרייבר : אין לנו כסף, כסף שרון, כסף. אנחנו יושבים בחדרים, לא ככה בישיבה. חוץ מזה אנחנו מקימים פה חדר ישיבות,

שרון רומס : ...

הילה טרייבר : תקציב. הוא צריך להחליף פה כל כך הרבה דברים. אתה לא רואה שכל פעם שאני באה להפעיל משהו זה לא עובד. יש פה תכנית על כמה כסף?

דובר : 130.

הילה טרייבר : 130 אלף שקל שקל יש לי פה.

שרון רומס : 10,000 שקל ויש לך מערכת ... ,

רעות חזן : זה לא ככה כי צריך פה הגברה, ואתה צריך להחליף את המסך הזה למסכים נורמליים, למסך כאילו של מחשב, לא לכזה ברקו.

שרון רומס : לא, לא,

רעות חזן : לא, בסדר. ומיקרופונים, ואתה צריך-, יש מלא זה.

הילה טרייבר : אני אספר לכם שעשינו את הנושא של מלגות סטודנטים, שמה שהמליאה עשתה ובאופן מפתיע היו 25 חבריה שהגישו. היה יום ריאיונות מאוד מעניין ומלמד. אני מקווה ששנה הבאה נוכל למצוא יותר כסף כי באמת היו המון אנשים שהיו, רצו, רוצים לתרום, רצינו לאפשר להם ועצרנו ב-10 מלגות. אם נמצא עוד כסף נוכל להגדיל את זה. באמת היה לנו קשה מאוד לבחור.

מירב קורן : אז איך מיינתם באמת?

הילה טרייבר : היה הריאיון, היה גם לפי מה שהם עשו, גם לפי המקומות שלהם והיכולות שלהם. נגיד לא בכל אחד מההתנדבויות הם יכולים לעשות הכל. מישהו שלא גר באזור לא יכול לעשות חונכות לילד. גם לפי התחום, גם לפי האזור, גם לפי האוניברסיטה.

- מירב קורן : לפי מה שהם בחרו.
- הילה טרייבר : זה היה מאוד קשה לבחור. מאוד, מאוד. כי באמת באו אנשים מצוינים. צעירים מצוינים.
- מירב קורן : אז בעצם זה אומר שמי שנשאר קרוב יותר קל לו.
- הילה טרייבר : לא. רצינו להקים תאי סטודנטים לדוגמא אבל היה רק-, תא סטודנטים זה ב-, היה לנו שלושה או ארבעה לתאי סטודנטים. אבל אם יש שלושה סטודנטים מאותו מקום שכולם רוצים את זה אז אנחנו בבעיה.
- מירב קורן : הם מתאגדים בעצמם. הבת שלי חזרה מירושלים עם מישהי מבית יהושוע. מסתבר שיש קבוצות כאלה ביניהם שהם בקשר.
- צילי סלע : עם גבריאלה? גבריאלה היא האחראית,
- הילה טרייבר : היא אחראית. גבריאלה קיבלה מילגה להקים תא סטודנטים. היא מבית יהושוע, להקים תא סטודנטים בירושלים והיא יוצרת קשר עם כל הסטודנטים שמתחילים שם והיא מדביקה אותה.
- מירב קורן : אז הצליח לה. כן.
- הילה טרייבר : זה בדיוק ה-זה שלה. היא אחת ה-זה. זה מקסים שאתה מגיע ויש לך עם מי, מישהו מהמוצעה שלך שכאילו מדבר איתך.
- מירב קורן : אבל את מבינה ש, סתם,
- הילה טרייבר : שהיא לא יודעת שזה מהמועצה.
- מירב קורן : כן. אני לא ידעתי אפילו להגיד לה את זה.
- הילה טרייבר : גבריאלה יודעת.
- מירב קורן : כדאי שהיא תעשה עם זה משהו.
- דובר : ואז כששואלים אותה מאיפה את- מבית יהושוע. 'מאיפה את?' מבני ציון, מבצרה.
- מירב קורן : זה היה נשמע כאילו היא עשתה את זה ל-כיף.
- צילי סלע : תכל'ס אבל המטרה היא להשאיר אותם בקשר, מה זה משנה איך?

- הילה טרייבר : נכון. לא, זה כן חשוב לי שהם יידעו שזה,
- אלי ברכה : אתה רוצה שיידעו שזו המועצה. לא בגללינו, בגלל שזו המועצה.
- מירב קורן : אני כל הזמן מדברת איתכם על זה.
- הילה טרייבר : לא אבל הנה, את רואה? זה משהו שנגיד בבסיס זה היה מאוד ברור שהיא אמורה להציג אותה כגבריאלה רכזת הסטודנטים של מועצה אזורית חוף השרון.
- מירב קורן : סליחה שיצאתי מלשינה.
- הילה טרייבר : לא, הכל טוב, אני כותבת את זה ישר לעשהאל.
- מירב קורן : רומי מאוד התרגשה מזה אבל סבבה.
- אלי ברכה : כי היה לנו ספק אם בכלל זה מעניין מישהו.
- מירב קורן : ברור שכן.
- הילה טרייבר : באו באמת, שנה הבאה אם נוכל לעשות matching עם מפעל הפיס ולהגדיל כאילו את זה בעוד 100 אלף שקל זה-, אפרופו זה, זה מה שאני מחפשת בתוך מסגרת התקציב להגדיל את המלגות.
- (מדברים ביחד)
- מירב קורן : אולי בינתיים עד שהם יעלו אני רוצה לשאול; אני יודעת שזה עלה פעם הנושא הזה של הסעות בין המושבים לילדים.
- הילה טרייבר : בדקנו את זה. יש לנו על זה דוח תנועה שעשינו וזה מאוד בעייתי. אי-זה חברות חיצוניות כי הספקים שלנו מסיימים לעבוד ב-17:00 והם יכולים לעבוד רק עד 19:00.
- מירב קורן : ואם זה חברות חיצוניות?
- הילה טרייבר : אם זה חברות חיצוניות זה עלויות מאוד גבוהות. אף אחד לא באמת,
- אלי ברכה : בסוף אתה מסיע שלושה ילדים,
- הילה טרייבר : שלושה ילדים ... לזה. יש פיילוט של משרד התחבורה שעשה 'קוויק' בלב השרון ובעמק חפר. ולמה הוא עשה את זה דווקא שם? כי הוא מדבר על מקומות שרחוקים מצירים ראשיים. אז נגיד בלב השרון

היישובים, לא יודעת איך, כיוונים זה פחות אני, ביישובים שבפנים, (מדברים יחד)

צילי סלע: אין שריד וכל הזה. הם באמת תקועים,

שרון רומס: אני שמעתי ש-bubble זה יותר פוליטיקה מאשר,

הילה טרייבר: לא אבל באופן עקרוני כאילו פנו אליי גם ביישובים וזה. זה פיילוט של משרד התחבורה שנותנת את זה למקומות רחוקים. על פניו להגיד לחברת הסעות בואי תתחילי להסתובב ותסעי- על יום עבודה אחד של חברת הסעות אני יכולה לשלם 3,000 שקל.

אלי ברכה: שלא נדבר על הפקקים שהוא חווה,

הילה טרייבר: ואם הוא עושה סיבוב גדול אז הוא נוסע את בית יהושוע-, בואי אני אתן לך דוגמא- קו 48. קו 48 נוסע בבית יהושוע, כפר נטר וזה וזה שעה וחצי נסיעה. יצאת ב- 16:00 והגעת לחבר שלך ב-18:00-30:17.

מירב קורן: הילה בעניין הזה מישהו שקל כאן להצטרף לנעים בסופי"ש?

שרון רומס: זה של הערים מסביב.

מירב קורן: זה הערים שמסביב לתל אביב שבסופי שבוע הסעות לתל אביב וחזרה. זה רמת שרון הצטרפו, נראה לי רמת גן.

הילה טרייבר: לדעתי זה במקומות שיש להם תחבורה ציבורית אבל אני אבדוק את זה עם ההוא מ,

מירב קורן: קוראים לזה 'נעים בסופי"ש'.

הילה טרייבר: אני אבדוק את זה אבל זה לדעתי איפה שיש כבר תחבורה ציבורית שבעצם פועלת בשבת.

מירב קורן: לא, אין שם,

הילה טרייבר: לא, הם מצטרפים לפיילוט. יש תחבורה ציבורית ש-,

צילי סלע: זה יושב על תשתיות קיימות.

הילה טרייבר: בדיוק.

צילי סלע: האורח כאן. אתה רוצה שאני אדבר גרמנית?

אלי ברכה : דברי גרמנית, עוד יותר טוב. Hey Rephael how are you?

(האורח רפאל מצטרף לשיבה)

(דו שיח באנגלית קובץ 3 דקה 29:59 ועד קובץ 4, דקה 17:45)

צילי סלע : רציתי להגיד שיכול להיות, חשבתי על זה, שבמשרד החוץ יכול להיות תקציבים.

הילה טרייבר : הם לא נותנים. יש לשלטון המקומי, יש ב-זה. מה שנצליח לגרד. בסוף העניין הוא שמישהו צריך-, צריך לעשות, זה לא יכול להיות סתם. אמרנו סתם ניקח ילדים ל-זה. צריך לגבות את זה.

צילי סלע : לא ...

הילה טרייבר : מה?

צילי סלע : אני אומרת שיגידו למה יש תקציבים.

הילה טרייבר : אין, אין. יש בשלטון המקומי משהו,

אלי ברכה : תזכרי שאנחנו לא נופלים בשום הגדרה טובה של מימון. לא בסוציו, לא על הגבול, לא על,

צילי סלע : לא, לא, לא מהמקום של המסכנים, תעזוב רגע את זה. אני אומרת שלפעמים יש קשרים בין,

אלי ברכה : הם ינסו לעזור לנו.

הילה טרייבר : אנחנו גם בשלטון המקומי בקשרי חוץ מנסים. בשורה התחתונה אם אין מימון זה בעייתי, אם יהיה מימון זה יכול להיות מעולה.

צילי סלע : אני אומרת שאני אשמח, לא בשביל לנסוע, לדאוג לצוות, אם צריך צוות חשיבה,

הילה טרייבר : ברגע שיהיה כסף נעשה חשיבה.

צילי סלע : כן אז אני אשמח.

- הישיבה ננעלה -